

NÁMA HATTA

podzim 2020 • časopis hnutí Hare Krišna

Krišnovi kouzelníci

Pouť za Pánem Vithalou

Džagannáthův festival

JAKÝ ZÁZRAK!

Obsah

4 SERIÁL

„What is the Difficulty?“
- Šrúta Kírti dás

7 KONVERZACE

Pro mihotavé štěstí
- Šríla Prabhupáda

10 HISTORIE

Chrám Džagannátha
v Purí
- Šríla Bhaktivinód Thákur

12 SEMINÁŘ

Mádhurja Kádambiní 1.
- Bhakti Puruśóttama
Svámí

15 SANKÍRTAN

Atma se vrací
- Džalángí déví dásí

16 ŠÁSTRA

Šrímad Bhágavatam 11.20
- Šríla Vjásadéva

20 FESTIVAL

Džagannáthův festival
2020
- Rádhiká Sundarí déví dásí

25 KULTURA

Krišnovi kouzelníci
z Moravy
- Ráginí Rádhá déví dásí
& bhakta Jan Samiec

28 POUTNÍ CESTA

Pandharpur
Země pána Vithaly
- Lókanáth Svámí

34 FESTIVAL

Trutnoff Brnoon
- Punja Pálaka dás

35 SANKÍRTAN

Go Matsya
- bhakta Mádhava Smullen

38 SANKÍRTAN

Bez Bhágavatamu je
revoluce nemožná!
- Džaj Kéšava dás

40 FESTIVAL

Jaký zázrak!
- Lóka Saranga dás

44 RECEPT

Křupavý panýr v rajčatové
omáčce
- bhaktin Miluška Havlová

zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dásí
736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNĚ: Íšání déví dásí
774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

DŽAJGURUDEV DÁS, LILA PURUŠÓTTAMA DÁS,
KAVITÁ DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTA OLDŘICH JANOTA,
BHAKTA OLEG VINOKUROV-DYOMIN, PADA
PAÑKADŽA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS,
PRÁNANÁTNA HARI DÁS, RÁSABIHÁRÍ DÉVÍ DÁSÍ,
BHAKTIN SVĚTLANA DŽANEZAŠVILI, VRINDÁVANA
PRIJA DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTA VOJTĚCH HUŘIK

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT

Čtvrtletník Nāma Hatta, 24. ročník, č. 4
Vydáno na podzim 2020

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdřákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutořín 7, Kostelec na Haně,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slřižany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrřiži 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel: 731 761 831
www.govindabene.cz

Hare Krišna,

už se na nás valí další vlna koronaviru a zas nikdo z nás s určitostí neví, co bude dál. Tedy materiálně. Duchovně se dá tato situace opět využít naplno. Více čtení, více přednášek, více zpívání svatého jména. A hlavně více odevzdání se nejvyššímu plánu Nejvyššího Pána.

Když člověk chápe, že vše, co se v jeho životě děje, je jen sladký aranžmán Šrí Krišny, díky kterému se může konečně stát čistým oddaným, a že všechny karmické reakce, se kterými se potýká, k tomu očistění skvěle napomáhají, nemusí truchlit ani se radovat. Přijde jeden problém a pak ho vystřídá další. A není vše jen černobílé, někdo na epidemii naopak získal, ať už duchovně, či materiálně.

A když člověk skutečně do hloubky pronikne do pochopení toho, že JSME věčné duše, které nemůže oheň spálit, vítr vysušit, ani voda rozmočit, natož nějaký maličkatý virusíček zahubit, a že nebezpečí hrozí pouze našim tělům, která jsou tak jak tak předurčena zkáze, může vystoupat na transcendentální úroveň. Na úroveň Vaikunthy, místa, kde není žádný strach.

Ne, nemluvím tu o tom, že bychom měli být nezodpovědní. Vůči svým

tělům či vůči tělům ostatních. To jistě ne. Přesto z vyšší, duchovní úrovně můžeme alespoň teoreticky chápat, že ke směně těl dochází od nepaměti. Vždy se nakonec objeví nějaká příčina, kvůli které musíme ze současného těla odejít, opustit své drahé a blízké, a pak zase pokračovat někde jinde. A že jediným řešením těchto bolestivých odchodů a loučení je už se těmto hmotným tělům, do kterých opakovaně vstupujeme, vyhnout. Pak už nebude žádný strach z koronaviru nebo jiné nemoci, ani ze smrti.

Naštěstí ale víme, co a jak, a také proč a s kým. Tak teď už to jenom udělat!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program** v Góvindě,
od 18 hodin – Soukenická 27, Praha 1

na **nedělní hostinu** v chrámu Lužce,
od 14 hodin – Lužce 48, Karlštejn

a do dalších chrámů, středisek a restaurací hnutí
Hare Krišna po celé České republice

Toto je prvotřídní služebník

18. dubna 1975, Krišna Balaráma
Mandir, Vrindávan, Indie

Jiný příklad toho, jak Šríla Prabhupáda vykonával maximum s minimálním úsilím, se odehrával v soukromí jeho příbytku.

Dával mi své pokyny bez jediného slova. Například když seděl ve svém pokoji a pohlédl vzhůru na větráky. Pokud byly puštěné, znamenalo to, že je mám vypnout. Pokud byly vypnuté, znamenalo to, že je mám zapnout. Jindy zas pohlédl na prosklené francouzské dveře. Jestliže záclony byly roztažené, tak jsem je zatáhl. Když byly zatažené, byl to pokyn k jejich roztažení.

„Toto je prvotřídní služebník,“ říkával. „Svoji službu vykonává bez vyzvání. Druhořadý služebník udělá jen to, k čemu ho vyzvete. A služebník třetí kategorie dělá svoji službu nedbale, nebo vůbec, i když mu to přikázete.“

Prvotřídní služebník dělá, co má, bez vyzvání

Modlím se za to, abych mohl naslouchat zvuku Prabhupádových kroků, vidět jeho pohledy, naslouchat jeho slovům a mít příležitost sloužit mu život za životem. Šríla Prabhupáda je áčárja. Džaja Šríla Prabhupáda!

Mým úkolem je vychovávat

Během čtrnáctidenní návštěvy Mandiru Krišny a Balaráma měli všichni plné ruce práce s otevíráním chrámu. Šríla Prabhupáda denně procházel chrámový areál a říkal Surabhimu Mahárádžovi, architektu a stavbyvedoucímu, co je nutné ještě dodělat. Příbytek Šríly Prabhupády se rovněž dokončoval, i když zároveň byl už celkem obyvatelný. S blížícím se slavnostním dnem Surabhi Mahárádž už skoro ani oka nezamhouřil. Donekonečna obíhal stavbu a dohlížel na stovky tesařů a zedníků, pracujících na budově chrámu.

Jednoho dne si mě Šríla Prabhupáda zavolal. Vstoupil jsem do jeho pokoje a složil poklonu. Byl rozrušený.

„Na záchodě použili plastové toaletní sedátko, a to se rozlomilo,“ řekl. „Zavolej Surabhiho.“

Obešel jsem pozemek a řekl Surabhimu, co se přihodilo. Společně jsme spěchali zpět do Prabhupádova příbytku.

22. dubna 1975, Krišna Balaráma
Mandir, Vrindávan, Indie

„To záchodové sedátko se už rozbilo,“ řekl Prabhupáda Surabhimu. „Potřebuji nové. Jak bych si jinak mohl sednout? Jsem už starý člověk. Musím se posadit.“

„Jistě, Šrílo Prabhupádo,“ řekl Surabhi. „Zařídím to.“
Uběhly dva dny, ale v Prabhupádově záchodě se nic nezměnilo. Prabhupáda si mě zavolal a řekl: „Kde je mé toaletní sedátko? Zavolej Surabhiho.“

Opět jsem vyhledal Surabhiho a doprovodil ho k Prabhupádovi.

„Kde je to záchodové sedátko?“ zeptal se Šríla Prabhupáda důrazně.

„Śrīlo Prabhupádo,“ odpověděl Surabhi. „Shánějí ho dnes ve městě. Ve Vrindávanu žádné nesehnali, takže dnes jeli do Mathury.“

„Ne! Nechci žádné plastové sedátko,“ řekl Śrīla Prabhupáda. „Je laciné a hned se zase rozbije. Ať nějaký tesař to sedátko vyřeže ze dřeva. Chci ho ještě dnes.“

Surabhi zavolal jednoho z tesařů.

„Guru Mahárádž si přeje záchodové sedátko vyřezané ze dřeva,“ vysvětloval. „Udělej mu nějaké kvalitní.“

Bridžabáský tesař byl z možnosti osobní služby čistému oddanému Krišny nadšený. Všechno ale samozřejmě dopadlo jinak. Surabhi v té době už nevěděl, kam dřív skočit, a dohlížet na vyřezávání toho důležitého sedátka prostě nestíhal. Domorodí tesaři byli nesmírně zruční, ale neuvěřitelně pomalí, protože všechno se dělalo ručně, s použitím toho nejjednoduššího nářadí. Odpoledne si mě Śrīla Prabhupáda zavolal.

„Kde je mé záchodové sedátko?“ zeptal se.

„Zjistím to,“ odpověděl jsem.

Spěšně jsem opustil jeho pokoj, abych se nestal hromosvodem Prabhupádova rozhořčení. Za pár minut jsme skládali poklony v pokoji Jeho Božské Milosti.

„Omlouvám se, Śrīlo Prabhupádo,“ řekl Surabhi. „Je toho na mě moc. Já jsem tomu tesaři řekl, že to musí být hotové hned. Myslel jsem, že už to sedátko máte namontované.“

„Chci to sedátko teď hned,“ odpověděl Śrīla Prabhupáda. „Musí tady být. Musí se to dodělat.“

Oba jsme složili poklonu a spěšně opustili místnost. Pod tíhou stresu mé zraněné falešné ego tiše vymýšlelo výmluvy, proč jsme nesplnili očekávání Jeho Božské Milosti. Spěchali jsme se Surabhim za mistrem tesařem.

„Musíš to sedátko dodělat, nebo máš padáka!“ křičel Surabhi. „Musíš to dodělat okamžitě!“

Užasle jsem hleděl na primitivní nářadí, se kterým měl sedátko vyřezat z kusu dřeva.

„Přeje si Guru Mahárádž mít na sedátku vyřezané nějaké vzory?“ zeptal se muž klidně.

„Ne, jen ať už je to sedátko hotové,“ řekl Surabhi s očima navrch hlavy. „Teď hned!“

Nakonec tesař sedátko do Prabhupádova příbytku donesl a složil poklonu. Poté sedátko, vyřezané ručně z týkového dřeva, odnesl do koupelny a nainstaloval ho. Byl nadšený z výjimečné možnosti vstoupit do posvátných Prabhupádových pokojů.

Uvědomoval si své štěstí, že může prokázat důležitou osobní službu duchovnímu učiteli. Bez ohledu na to, jak důležitá se zdála služba, kterou jsme někdy vykonávali, nám Śrīla Prabhupáda vždy připomínal, že našim skutečným zaměstnáním je sloužit našemu Guruovi Mahárádžovi. I když máme pověření řídit nějaký důležitý projekt, našim skutečným postavením je být služebníky. Zůstaneme-li pokorní, pak máme zaručené, že v oddané službě našemu milovanému duchovnímu učiteli budeme pokračovat věčně.

Poté, co všichni odešli, mi Śrīla Prabhupáda řekl: „Vtírej do sedátka hořčičný olej tak dlouho, dokud ho nepřestane absorbovat.“

Pustil jsem se ihned do vykonávání jeho příkazu, celý šťastný, že pohroma už bude zažehnána. Po naolejování sedátka jsem Prabhupádovi oznámil, že záchod je připravený k použití. Zanedlouho šel Prabhupáda na toaletu.

„Je to v pořádku,“ pokýval hlavou, když z koupelny vyšel.

Ve Vradža Dhámu aplikoval Śrīla Prabhupáda přísný standard vědomí Krišny. Očekával, že žáci, kteří chrám obývají, budou žít příkladným životem. Bylo to zřejmé v každém aspektu života v Mandíru Krišny a Balarámy. Žili jsme na nižší úrovni, a tak pochopit důležitost jeho vyšší vize se pro nás neobešlo bez vnitřních bojů. Jeho Božská Milost nikdy nesouhlasila s tím, aby se ve Vrindávanu žilo všedně nebo svět-

Chrám Krišny a Balarámy vypadal velkolepě

sky. Pokud oddaní nedokázali žít podle nejvyšších standardů vědomí Krišny, potom neměli ve Vradža Dhámu co dělat. Protože život v tomto nejposvátnějším z Dhámů byl jako na ostří břitvy, Šríla Prabhupáda bděle dohlížel na naši oddanou praxi.

Nepřestával jsem tehdy Surabhiho obdivovat. Šríla Prabhupáda ho denně volával do svého pokoje a káral ho kvůli různým problémům na stavbě. S tím, jak se otevření chrámu blížilo, byl tlak na Surabhiho už téměř neúnosný. Šríla Prabhupáda si přál, aby všechno bylo připravené dokonale, a Surabhi měl dohlédnout na to, že se přání Jeho Božské Milosti splní. Jednoho dne při procházení stavby obhlížel Šríla Prabhupáda pokoje Božstev a řekl: „Proč tam ještě nejsou dveře?“

„Dělám, co mohu, Šrílo Prabhupádo,“ odpověděl Surabhi. „Ale je toho moc. Je to těžké.“

„Na tom nezáleží,“ odpověděl Šríla Prabhupáda. „Musíš to prostě dodělat. Ti muži tady tě podvádějí. Nenech se od nich podvádět. Musíš být nad věcí a zajistit, aby se všechno dodělalo.“

Takhle to pak pokračovalo celý týden. Šríla Prabhupáda se ptal Surabhiho: „Proč u Božstev nejsou ještě dveře? Proč nejsou ty vstupní brány nasazené?“

Surabhi zase odpovídal, že na tom pracuje. Nakonec, díky Krišnově milosti, se v posledních několika dnech před otevřením chrámu dalo všechno dohromady. Při jedné ranní procházce se Šrílou Prabhupádou chrámovým areálem oddaní obdivovali, jak velkolepě chrám vypadá.

„Surabhi odvedl skvělou práci, Šrílo Prabhupádo,“ řekl jeden žák. „Pracoval neuvěřitelně tvrdě. Je to úžasná práce.“

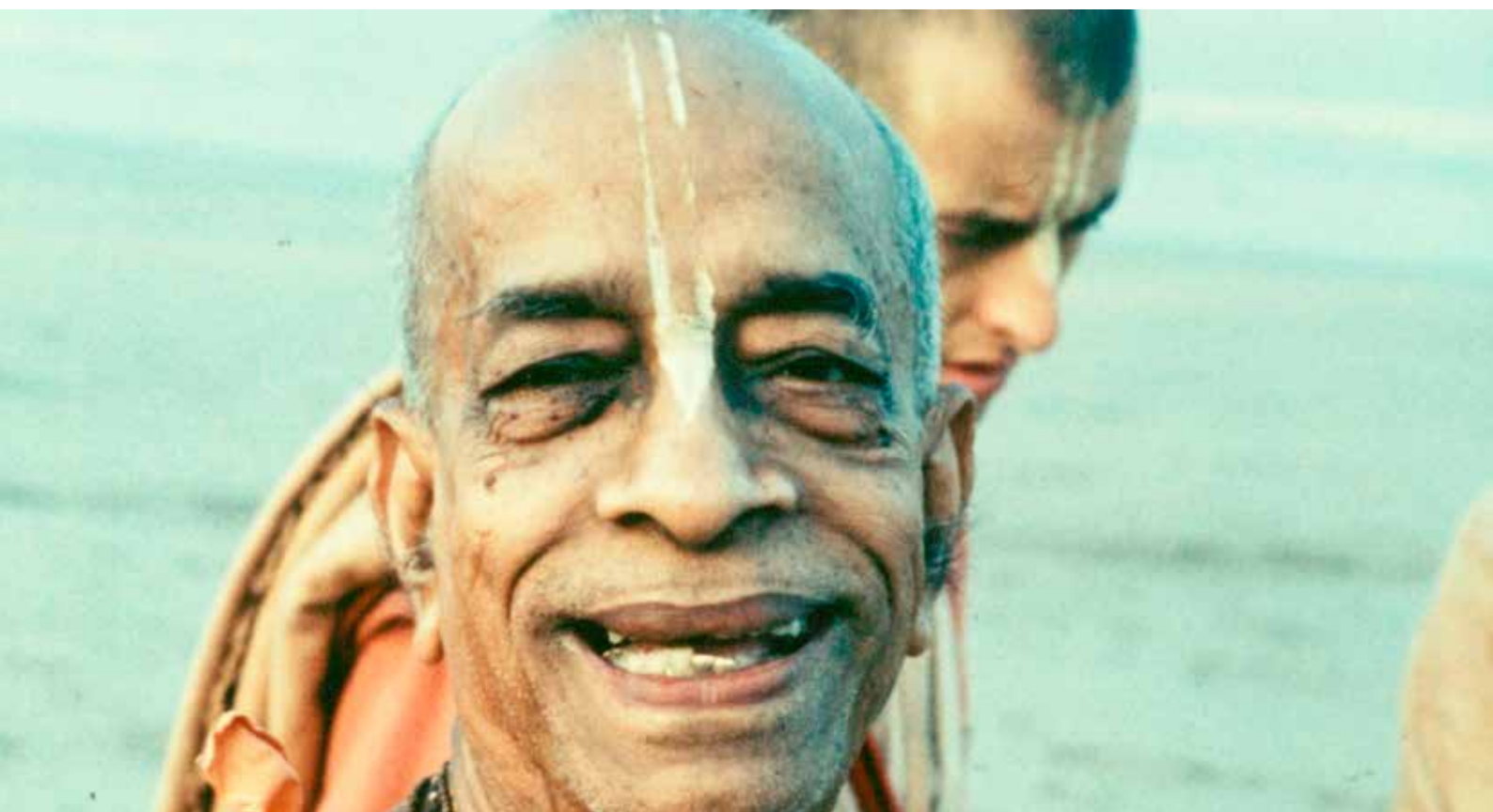
„Ano, všichni říkají ‚Surabhi odvedl skvělou práci‘, jenom já ne,“ zasmál se Šríla Prabhupáda. „Já jen kritizuji a říkám ‚Proč pracuješ tak pomalu? Proč pracuješ tak mizerně?‘ Všichni Surabhimu skládají komplimenty, jen já ne. Mým úkolem je ho vychovávat. Proto ho pořád kritizuji. To je moje povinnost. Já jsem jeho duchovní učitel, a musím ho proto vést.“

Nejsem si jistý, ale řekl bych, že Surabhi Mahárádž se v té chvíli poprvé po dvou týdnech zhluboka nadechl.

Šrílo Prabhupádo, stojím v úžasu při pohledu na službu, jakou moji duchovní bratři a duchovní sestry pro vás vykonali za minulých třicet let. Moje služba byla bezvýznamná. Vždyť já jsem nebyl ani schopen přijímat vaše pokárání bez duševních propadů. Jednal jste se mnou vždycky ohleduplně, protože jste věděl, jak křehká je moje víra.

Modlím se, abych v sobě rozvinul neochvějnou víru ve vaše pokyny, a mohl tak rádně sloužit vašim lotosovým nohám bez ohledu na to, jak mě za to budete odměňovat. Dovolte mi, abych se mohl účastnit vašich transcendentálních zábav a nikdy se už nevzdálil od vašich lotosových nohou. 🙏

**Jsem jeho duchovní učitel,
a musím ho proto vést**

PRO MIHOTAVÉ ŠTĚSTÍ

Procházka Šríly Prabhupády s jeho žáky v Los Angeles, 14.5.1972

Prabhupáda: *Májá-sukhája*. Pro mihotavé štěstí si zajišťují nezměrné zázemí, například jako ke sportování, jak jsme zrovna viděli, tolik věcí okolo. *Májá-sukhája bharam udvaható vimúdhán* (ŠB 7.9.43). Pro nic za nic. Žádný užitek, jen bláznovství, pro lehkomyslné sportování. Stejně tak začínají hned po ránu pracovat, týká se to tolika lidí, ale neznají hodnotu uspořádání mangala áratí. Nic nevědí. (smích)

Májá-sukhája bharam udvaható vimúdhán. Zajišťují si velkolepá zázemí. Proč? Pro mihotavé štěstí, a nic víc. *Vimúdhá*, darebáci. Prahláda Mahárádž říká: „O sebe se nestarám; je mi jen úzko z těchto darebáků, kteří se zaměstnávají velkolepými projekty pro trochu dočasného štěstí.“ *Šóče tató vimukha-čétasa, májá-sukhája bharam udvaható vimúdhán* (ŠB 7.9.43). (džapa)

Řekněme, že postavíte v tomto otevřeném parku velmi pěkný chrám, lidé budou ráno přicházet a zúčastní se mangala áratí, přijmou prasádam. To by bylo dobré pro tento i následující život. A co to dělají?

Átréja Riši: Jsou zkrátka ubozí, Prabhupádo.

Prabhupáda: Stanou se z nich kočky nebo psi nebo stromy. Jenže nevěří na život po smrti, takže si myslí: „Cokoliv máme teď, nechť uspokojí naše smysly.“ A univerzitní vzdělávání jim dává tyto možnosti.

„Ano, vzdělej se a uspokoj své smysly od útlého..., od věku 12 let.“ A v posledním stádiu si... „Býval bych si přál, aby mě někdo zastřelil do hlavy.“ O čem to ta starší paní mluvila?

Prahláda se nestaral o sebe, bylo mu úzko z darebáků, kteří se starají jen o zlomek mihotavého štěstí

Oddaný: Ach, ano. (směje se)

Pradjumna: Říkala, že pokud by ji nikdo jiný nezastřelil, udělala by to ona. Zastřelila by se sama.

Prabhupáda: Beznadějný život. *Májá-sukhája*. Promarnili čas pro mihotavé štěstí. V budoucnu je z toho nula. *Šúnjavádí, nirvišéša-šúnjavádí*. *Šúnjavádí* znamená ten, jehož nejvyšším cílem je nula. *Páščátja-déša*. Západní země. *Nirvišéša-šúnjavádí*. (džapa)

Každý z vás by měl vzít toto hnutí velmi vážně a zachránit tak svou zemi. Svedení. *Andhá jathándhair upanijamána* (ŠB 7.5.31). (směje se) Slepý muž. (směje se) Tenhle Nixon je darebák číslo jedna, a je prezidentem. Jen se podívejte. Nemají žádnou jinou volbu. Všichni lidé jsou darebáci, a musí si za svého vůdce vybrat dalšího velkého darebáka. (oddaní čentují)

(odmlka) ...z Májápuru?

Karandhara: Ano, ten cos psal, ohledně starého Book Trustu?

Prabhupáda: Ne, ne. Poslali jeden účet.

Karandhara: Ou, ano. Prohlížel jsem to.

Prabhupáda: Hm?

Karandhara: Revidoval jsem to. Ano.

Prabhupáda: Takže myslíš, že je to v pořádku?

Karandhara: Vypadá to, že ano.

Prabhupáda: Hm?

Karandhara: Všechno vypadá, že je v pořádku.

Prabhupáda: V tom případě ano. Pokud by něco nesouhlasilo, měl bys je ihned žádat o vysvětlení. Musejí ti alespoň vypsát nějaký šek.

Prezident Nixon - darebák číslo jedna

Karandhara: Včera jsem Bhavánandovi posílal dopis, kde jsem vysvětlil, že to je poslední platba v hotovosti a že zbytek by přišel v knihách.

Prabhupáda: Knih si může vzít, kolik chce. Napsal jsi to?

Karandhara: Ano.

Prabhupáda: Stejně jako ostatní muži, platí dva tisíce rupií za své fungování. Musí pracovat. A pokud půjdou s těmito knihami za jakýmkoliv džentlmenem, vezme si je. *Májá-sukhájá udvahatá vimúdhán.*

(odmlka)

Američané odvádějí tolik služby, rozdávají jí poznání. Všechno připravují a dělají to už nyní; zkrátka vše by mělo být distribuováno námi - sušené mléko, obilí.

Lidé se budou cítit velmi zavázáni: „Ach, tito Američané nám dávají tolik poznání a jídla.“

Na příkladu uvidí, jak se stát vědomým si Krišny - pomocí našeho árátrika, našim kírtanem, dle našeho chování, charakteru. Nejenom v Indii - všude.

Átréja Riši: Džaja! *(sláva)*

Prabhupáda: To je opravdová služba člověku. *(pauza)*

Átréja Riši: Vláda platí miliony dolarů v boji s drogami. V každém městě jsou závislí na heroinu a mnoha jiných drogách, a oni

jsou velmi zmatení, protože neexistuje způsob, jak to zastavit.

Prabhupáda: Toto je jediný způsob.

Átréja Riši: Toto je jediný způsob, jenže oni nechtějí naslouchat. Nedávno jsem byl ve Washingtonu a mluvil s úředníky: naše společnost připravuje projekt pro vládu za 7 mil. dolarů, aby zjistili, co bude nejlepší podniknout.

Tak či onak stojí každý drogově závislý tisíce dolarů, a přesto není nic jisté. Zbaví je heroinu a nasadí na metadon nebo jinou chemickou drogu, to je jejich řešení. Utrácejí tisíce a tisíce dolarů, a tyto osoby se po několika letech stejně vrací zpět k závislosti. Žádný úspěch. Náš program

nestojí nic, a politici stejně nechtějí naslouchat.

Prabhupáda: Ne. Jejich politika znamená nechat lidi v této situaci. Lumpové a hlupáci, a pak jdou

volit a užívají si politickou moc. To je jejich politika. Ve skutečnosti nechtějí vidět povznesený charakter svých krajanů. Nechtějí vidět vůbec. Když se lidé stanou... Přesně jako britská vláda ve své době. Chtěli dát vzdělání. Jejich vzdělání znamená A-B-C-D, polovina, průměrný, tak, aby jejich vláda mohla fungovat. Potřebují úředníky, sluhy, tak akorát, ne příliš vzdělané. Jakmile byla vznesena otázka vyššího vzdělání, stavěli se na odpor. A ve skutečnosti se tak stalo, že jakmile se stali Indové vysoce vzdělanými a získali poznání o dějinách světa, vykopli je ven. Vidíte?

Tak tihle darebáci, Nixon a spol., chtějí lid udržovat v nevědomosti, aby dostali hlas a mohli si užívat. A když se lidé stanou inteligentními bráhmány, pak ho okamžitě vykopnou. Jaká je jejich hodnota? Nemá žádnou hodnotu. Taková je politika. Nechtějí, aby lidé pěstovali poznání. To není jejich politika. Proto nesouhlasí.

Oni ve skutečnosti vidí, že tito lidé od Haré Krišny mají tak pěkný charakter, chování a jsou si vědomi Boha. Pokud by takoví byli všichni, co by bylo s námi? Protože jakmile se lidé stanou vědomými si Krišny, přestanou spolupracovat s jatečným a alkoholovým průmyslem, skončují s hazardem a nedovoleným sexem. Nebudou spolupracovat. Pak se celý plán civilizace zhroutí.

Átréja Riši: Jejich největším průmyslem je válečný průmysl.

Prabhupáda: Ano.

Átréja Riši: Válka, zabijení.

Prabhupáda: Prostě nechtějí vidět lidi osvícené. Není to jejich politika. Jen chtějí udělat nějakou show. Show znamená utratit další dojednanou sumu, provést výzkum. Jejich lidé, lidé z vlády, ti dostanou tyto peníze, to je všechno.

Átréja Riši: Džaja!

Prabhupáda: A hotovo. Zveřejní nějaký darebácký výkaz. O to jim jde.

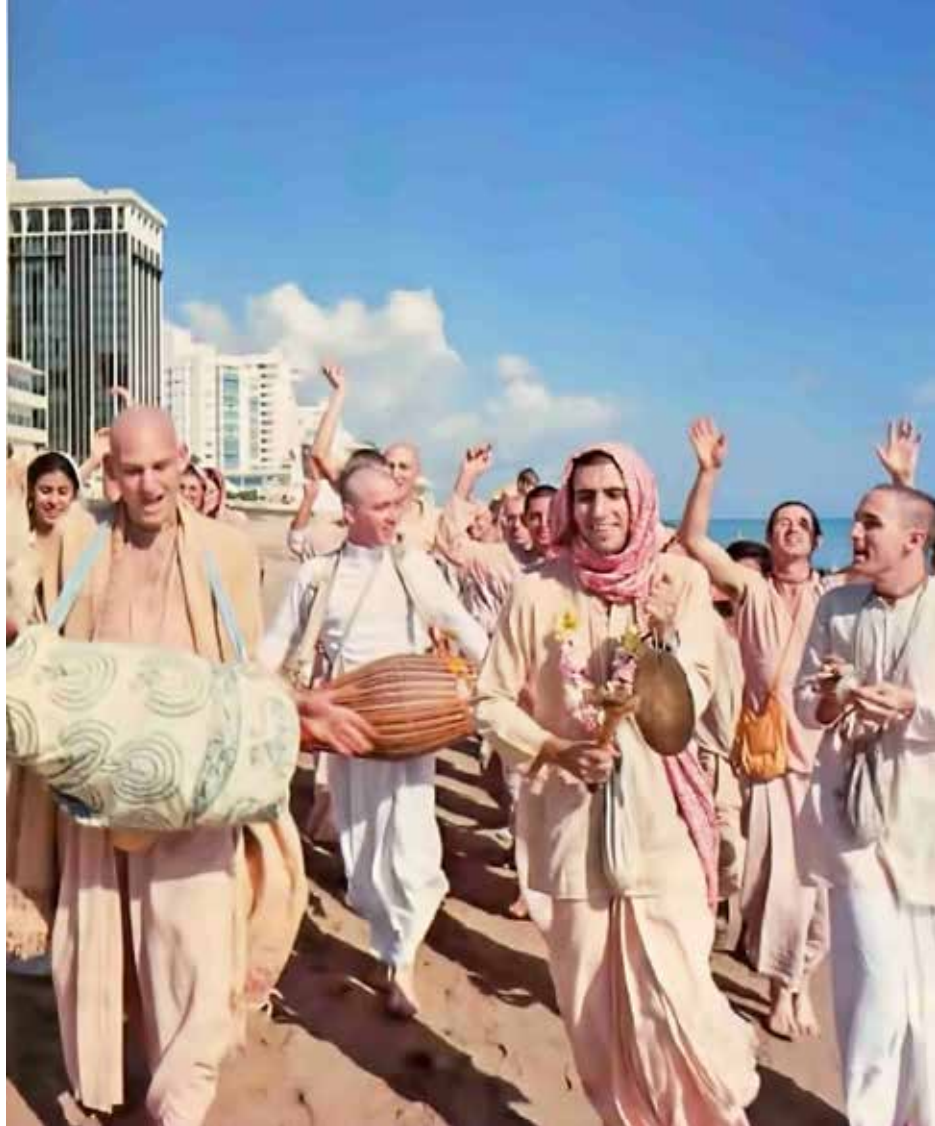
Átréja Riši: Přesně. Přesně.

Prabhupáda: Velice nebezpečné.

Átréja Riši: Jsou to všechno zloději, Prabhupádo.

Prabhupáda: Ehm?

Átréja Riši: Zloději, okrádají jeden druhého.

Měli by vzít toto hnutí vážně a zachránit svou zemi

Prabhupáda: To je všechno. Nechtějí vidět lidi příliš osvícené. Je to pošestlost být moudrý tam, kde je nevědomost sladká. Alespoň vědět, jak se stát moudrým, tento pokyn je vám dán. Teď se snažte zachránit zemi, přemýšlet, jak to udělat.

Tito lidé nebudou. Musíte je vzdělat a budou vás volit jako senátory, prezidenty, pak bude vaše země pěkná. Přesně jako na Kurukšétře, Krišna rozdrtil všechny, Durjódhanu i s jeho kumpány, a dosadil místo nich Judhištira Mahárádže. To je Krišnova politika. Chtěl rozdrtit všechny ty demony a dosadit za ně na trůn své vlastní muže.

Když Kali nemohl proniknout do každodenních záležitostí lidu, naplánoval zabít Paríkšita Mahárádže. Tak ho jeden Kaliho bráhmána proklel k smrti, prakticky bezdůvodně. Proto jsou bráhmanové tohoto věku odsouzeníhodní. Takzvaná kasta bráhmanů, jsou odsouzeníhodní. Nad tímto nařiká otec chlapce, který proklel Paríkšita Mahárádže.

Z webu: www.prabhupad.cz 🇮🇳

CHRÁM

DŽAGANNÁTHA V PURÍ

Úvod do historie a významu svatyně v indickém Džagannáth Purí

Šríla Bhaktivinód Thákur (1833 - 1914), průkopník šíření hnutí Haré Krišna, áčárja gaudíja vaišnavismu, učenec, spisovatel a básník, čistý oddaný Pána Čaitanji, byl od roku 1870 do roku 1875 jmenován Britskou koloniální vládou zástupcem britského místodržícího v Purí, dnešním státě Uriša. Měl na starost chod a financování chrámu Džagannátha, veřejný pořádek, předsedal soudnímu dvoru a měl na starost i organizaci každoročního festivalu Ratha játrá, který se v Purí koná již více než tisíc let.

V Indii neexistuje snad nikdo, kdo by nevěděl o chrámu Pána Džagannátha v Purí. Starý, mladý, muž či žena, rádža či prostý vesničan, slabí, silní, všichni navštěvují tento chrám. Tento proslavený chrám stojí tři sta kilometrů jihozápadně od paláce místodržitele v Kalkatě, v blízkosti Bengálského zálivu.

Chrám je situovaný na vyvýšené plošině 100 metrů nad úrovní moře. Kamenná platforma, na které stojí, má přibližně 190 x 200 metrů a byla postavena z kamenných kvádrů, stmelovaných maltou z vápna a písku. Samotný chrám je 46 metrů vysoký a byl postaven v čisté indickém slo-

hu. Poutníci vidí jeho věžovitý dóm ze vzdálenosti až 10 kilometrů. Průvodce od poutníků požaduje jednu rupii za to, že jim ukáže svatou čakru tyčící se na špičce chrámu.

Chrám nechal postavit rádža Ananga Bhimba Déva před více než 800 lety (k dnešnímu datu před téměř 950 lety, pozn. překladatele). Byl postaven místo staršího chrámu, který časem zchátral. V historických knihách je tento starý chrám zmiňován jako chrám Níly Mádhavy, neboť stál na modrém pahorku, zvaným Niládri. Bývalý chrám, který postavil slavný rádža Indradjumna, byl modrý nebo tmavě zbarvený. Jméno pochází

z názvu Nílgiří, malého pohorí, které prochází celou provincií státu Uriša.

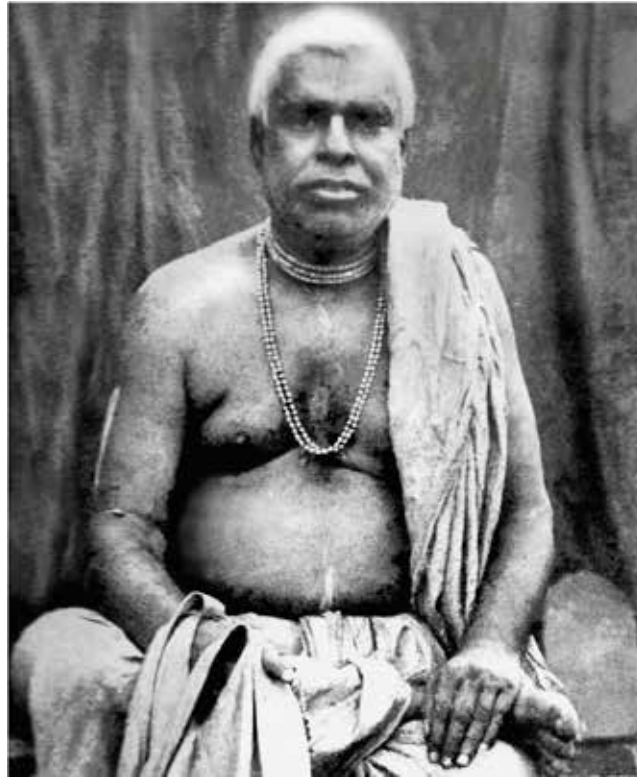
V Matla Pandži (písemné záznamy o historii chrámu), jakož i v Utkala khanda Puráně a historickém pojednání Níladi Mahódadhi je uvedeno, že Džagannáth, Pán Vesmíru, je v Purí uctíván od nepaměti. Purí bylo považováno za posvátné místo dokonce už i v době, kdy byly Purány sepsány. Višnu Purána uvádí, že se tam k meditaci, na místě zvaném Purušóttama, kdy si uchýlil světec jménem Kandu Riši. Rádža Indradjumna žil dlouho před rádžou Vikramaditjou, současníkem římského Augusta

Caesara, který vládl před 2 tisíci lety. Město Purí není sice tak staré, jako jsou pradávna města Bénarés a Gajá, o kterých se opakovaně zmiňují Purány a Mahábhárata, ale rozhodně nevzniklo po začátku křesťanské éry.

Samotný chrám Džagannátha byl založen jako projev lásky k Bohu. Není to pouhá hinduistická svatyně, ale je to chrám dedikovaný lásce k samotnému Pánu Vesmíru (v sanskritu Džagannáth). A tato láska je přirozeně přítomna v duších všech, bez ohledu na jejich náboženské vyznání či filozofické přesvědčení.

Osobní a neosobní Bůh

Existují dva náboženské proudy, jejichž zastánci vyznávají Boha buď jako Osobnost, která má svou podobu, nebo jako neosobní jsočno. Zastánci neosobní, monistické filozofie mají zato, že Bůh žádnou podobu nemá a že ti, kdo věří, že Bůh podobu má, jsou modloslužebníci, ne-li heretici či pohani. Naopak, zastánci filozofie

Bhaktivinód Thákur

osobního Boha jsou přesvědčeni, že Bůh ve své laskavosti projevuje svým oddaným své rozmanité duchovní podoby. Zastánci výše zmíněných náboženských proudů se však mýlí, pokud trvají na svých výlučných filozofických postojích. Bůh není ani hmotná forma, ani nehmotná jsočnost. Bůh je čistě duchovní bytost. Proto nelze považovat uctívání podoby Boha za modloslužebnictví.

Identifikovat Boha s něčím neosobním, jako je vesmír a věčnost, je v tomto ohledu zcestnou filozofií. Uctívání Boha v Jeho autorizované, duchovní podobě, je nekonečně nadřazeným způsobem uctívání než uctívání neosobního Boha. Beztvarost je jen jedním z nekonečných atributů Boha.

Duch není opak hmoty – je zcela odlišný od hmoty. Byla by chyba představit si, že všechny opačné vlastnosti hmoty, prostoru a času jsou v nerozlišeném, neosobním jsočnu. Je nutné hledat další atributy Du-

cha. Láska a moudrost jsou určitě duchovní atributy, které nejsou opačnými vlastnostmi hmoty. Člověk musí být moudrý a milovat Boha. To je náboženství duše. Všechny debaty o podstatě Boha (např. Bůh je beztvarý, nebo má svou věčnou, duchovní podobu) jsou vesměs bezpředmětné. Dovolme lidem milovat Boha moudře, tj. duchovně, zatímco jejich oči spočinou na podobě Boha.

Stejně tak dovolme lidem vnímat Boha jako nekonečnou jsočnost.

Je nutné respektovat

všechny věřící, pokud jsou ve svém uctívání upřímní a jejich chování neodporuje společenským pravidlům.

Respekt

Bůh přijímá uctívání všech těch, kdo Ho uctívají, jako jejich nejvyšší ideál, ať už Ho uctívají v Jeho podobě, nebo jako beztvaré jsočno. Respektujeme všechny věřící. Ateisté, kteří žijí v nevědomosti Boha a užívají si sobecky, jen pro sebe, nebo pro svou rodinu, národ, atd., jsou v naprosté iluzi. Žijí jako zvířata. Ti, kdo touží po Božím požehnání, jsou našimi bratry ve víře, bez ohledu na formy jejich uctívání. Láska k Bohu, jakkoli může být nesprávně nasměrována, silou své vlastní, přirozené síly stoupá výš a výš k duchovní realizaci. Ti, kdo nemilují Boha, mají opačný směr. Klesají níž a níž, do hlubin materialistické iluze.

(pokračování v příštím čísle)

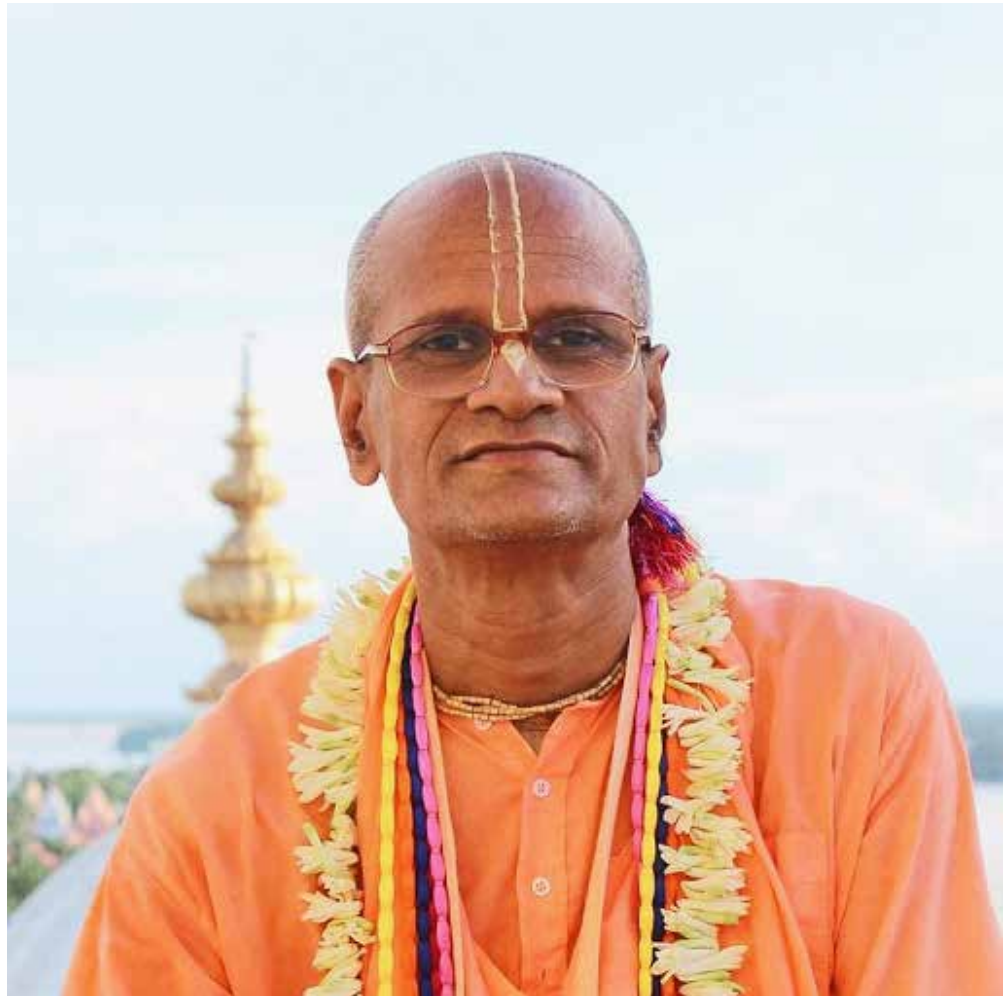
Preloženo z anglického originálu, vydaném v roce 1871 🙏

Mádhurja Kádambiní 1.

Mádhurja Kádambiní neboli Proud Nektaru byl složen a sepsán Šrílou Višvanáthem Čakravartím Thákurem. Je to natolik důležité dílo, že Šríla Prabhupáda říkal, že každý oddaný by měl Mádhurju Kádambiní znát.

Šríla Prabhupáda vysvětluje, že Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur v jedné ze svých písní přímo říká: „Nechť se dozvíme, co je v té Mádhurja Kádambiní zajímavého.“ Mádhurja znamená „sladký nektar“ a kádambiní znamená „mrak“. Obsahuje 8 kapitol, které jsou přirovnané k různým deštům mádhurja nektaru, které postupně přší z onoho mraku. Když budete procházet touto knihou, můžete pochopit, kde se právě nacházíte. Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur se snažil podrobně vysvětlit devět úrovní sádhany. Šríla Rúpa Gósvámí v Bhakti Rasámrita Sindhu také popsal těchto devět úrovní sádhana bhakti.

Prvním krokem je víra. Dalším sádhana sanga neboli sdružování se s oddanými. Pak následuje bhadžana krijá - oddaná služba v praxi. Když praktikujeme oddanou službu, tak dalším stádiem je anartha nivritti, kdy se člověk zbavuje veškerých připoutaností. Když se zbavíme těchto nechtěných tužeb, tak se povýšíme na úroveň nisthá - na této úrovni stálostí člověk začne vychutnávat oddanou službu. Toto stádium se nazývá ruči. Další úroveň je ásakti - připoutanost. Pak je bháva, úroveň předcházející přémě. Takže hlavní téma Mádhurja Kádambiní je

devět úrovní oddané služby, což začíná na úrovni šradhy - víry, a končí přemou - extatickou láskou.

Než Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur začne popisovat těchto devět stádií oddané služby, začíná popisem toho, jak úžasná je oddaná služba - jak je bhakti daleko výše než gjána, karma anebo jóga. Bhakti je zcela nezávislá. Dokonce je nezávislá i na Nejvyšší Osobnosti Božství. Například Krišna nebo Ráma se zjevují na této planetě ze své sladké vůle. V písmech existuje mnoho popisů, proč a jak Nejvyšší Pán sestupuje do tohoto světa, ale hlavním důvodem je Jeho vlastní vůle. Ze

stejného důvodu se bhakti zjevuje v srdci každého. To se vysvětluje slovem „ahaitukí“ - že bhakti se zjevuje bez příčiny.

Ve své knize Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur analyzuje, proč se bhakti zjevuje. Naše předešlé činnosti mohou zapříčinit zjevení bhakti, nicméně nemohou být příčinou bhakti, neboť jsou hmotné! Šástra vysvětluje, že bhakti můžeme získat jedině milostí Nejvyšší Osobnosti Božství. Ten, kdo obdržel milost Krišny, může pochopit Krišnu. Z toho vyplývá, že bhakti je zapříčiněná jenom milostí a požehnáním Boha. Ale když je příčina bhakti milost Krišny, tak jak může

být nezávislá? Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur skutečně potvrzuje, že příčinou bhakti není požehnání Boha, protože povahou Boha je být stejný ke všem – nemá žádného přítele ani nepřítele. Bůh je nestranný. Ale my opravdu můžeme vidět, že někdo dostane bhakti a někdo nedostane – Bůh někomu bhakti dá a někomu nedá. Co to doopravdy znamená? Je Bůh nestranný, nebo někomu nadřazuje?

Příčina bhakti

Jestliže je Bůh příčinou bhakti, tak potom nadřazuje. Ale Bůh nemůže nadřazovat. To je špatná vlastnost a my nemůžeme přijmout Boha se špatnou vlastností. Proto nám Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur ukazuje, že Bůh není příčinou bhakti.

Vysvětluje, že příčinou bhakti je milost oddaných. Někdo se může zeptat: Když příčinou bhakti je milost oddaných, tak co potom oddaný – je nestranný, nebo někomu nadřazuje? Proč nedostanou milost bhakti všichni? Ať už má Bůh jakoukoliv dobrou vlastnost, stejnou vlastnost by měl mít i Jeho

oddaný. Pokud jsme podle písem zjistili a potvrdili, že Bůh je nestranný, teď se podíváme, zda stejným způsobem, jestliže oddaní nadřazují, mohou být příčinou bhakti oni? Pisma říkají, že ano, že oddaní mohou nadřazovat. Například madhama adhikáří vidí rozdíly v lidech – láskyplně vzhlíží k Bohu, udržuje přátelské vztahy s čistými oddanými, k nevinným je milostivý a odmítá demony. Tímto způsobem šástra potvrzuje, že madhama adhikáří může rozlišovat. A není na tom nic špatného – může se rozhodnout, komu dá milost a komu ne.

Když jsme zjistili, že příčinou bhakti je milost oddaných, jak tedy může být bhakti bezpříčinná? Položíme si otázku – proč se oddaný, který někoho obdaruje bhakti, stal takhle milosrdným? Odpovědí je, protože má bhakti ve svém srdci. Jeho milost vychází z jeho srdce, kde je ukrytá bhakti. Kdyby tam nebyla, tak by ta milosrdnost ven nevyšla. Bhakti je zapříčiněná jedinečně bhakti, která spo-

čívá v srdci oddaného. Bhakti je příčinou bhakti. Tímto způsobem Šríla Višvanáth Čakravartí Thákur vysvětluje, jak bhakti nezávisí na ničem jiném.

Bhakti nezávisí na ničem

Poté, co vysvětlil velikost bhakti, vysvětlil rovněž, že karma, gjána a jóga závisí na bhakti. Ani karma, ani gjána, ani jóga nemohou dát tomu, kdo je praktikuje, výsledek bez bhakti. Bhakti nezávisí na ničem, ale karma, gjána a jóga závisí na děša, pátra, kála – místě, času a okolnostech. Když se vykonává nějaká jagga, tak nejprve se jde k astrologovi, aby vypočítal muhúrtu – nejlepší vhodný čas pro oběť. Když chcete vykonávat jakoukoliv činnost z karma-kándy, tak pro to musíte vždy najít vhodný čas, protože jinak to může mít jak dobrý, tak i špatný výsledek. Karma závisí na kála – čase. Bhakti ne. Zpívat Haré Krišna, číst Šrímad Bhágavatam a přijímat mahá prasádam můžeme v jakoukoliv denní i noční dobu.

Zpívat Haré Krišna můžeme v jakoukoliv denní i noční dobu

Déša znamená místo. Když chcete vykonávat nějakou zbožnou činnost z karma káandy, musíte dojít do nějakého chrámu nebo na břeh nějaké posvátné řeky a očistit to místo. Karma závisí na místě – musíte najít dobré místo, abyste dosáhli dobrých výsledků. Bhakti můžete vykonávat kdekoliv – v letadle, doma, ve Vrindávanu, Praze – žádná omezení. Dokonce když spíte, můžete vykonávat bhakti. Dokonce v koupelně také! Pro bhakti je čisté jakékoliv místo.

Hanumán je největším oddaným Pána Rámačandry

Čaitanja Maháprabhu chodil každý den ráno na toaletu. Gópál, malý chlapec, tam chodil za Ním s lotou naplněnou vodou. Když viděl, jak Čaitanja Maháprabhu sedí na toaletě a kouše se do jazyka, zeptal se Ho, proč se takhle divně kouše do jazyka. Maháprabhu mu odpověděl: „Nemůžu si pomoci – neustále mám nutkání zpívat svaté jméno. Když vyhovuji volání přírody, tak přece nemohu zpívat svaté jméno, které Mi ve stejnou dobu automaticky vychází z úst. Proto se koušu do jazyka.“ Malý Gópál Mu odpověděl: „Ale můj milý Maháprabhu, když se koušeš během vyprazdňování, tak kdybys opustil tělo, tak bys při tom svaté jméno nezpíval?“ „No ano, to máš pravdu, Gópále,“ odpověděl Maháprabhu a dodal: „Ode dneška jsi můj guru!“

Facka od Hanumána

Jsou i další příklady. Byl jednou jeden obchodník, který nedělal žádné zbožné činnosti. Jeden den se u něj objevil Nárada Muni a říká: „Neděláš nic zbožného, jenom vyděláváš peníze. Tím úplně ztrácíš svůj život. Měl bys začít s nějakou bhakti.“

„Ale já jsem obchodník, jsem zaměstnaný od rána do večera, na bhakti nemám vůbec čas.“ Při tom ukázal Náradovi dlouhý seznam činností, které musí od rána do večera vykonávat.

Nárada mu odpověděl: „Tak když půjdeš na záchod nebo do koupelny, tak tam můžeš dělat nějakou bhakti.“ „Ale jak je to možné?!?“ Nárada mu řekl, že když jde na záchod, tak může zpívat Ráma, Ráma, Ráma... Od té doby obchodník každý den na toaletě zpíval svaté jméno Pána Rámačandry.

Jednou letěl nad jeho domem Hanumándží a říkal si: „Ó! Tady je nějaký velký oddaný Pána Rámačandry a zpívá Jeho svaté jméno! Musím se podívat, kdo to je!“ Hanumán se snesl na dvůr jeho domu a hned vstoupil do chrámové místnosti v domě, protože přirozeně očekával, že každý zpívá svaté jméno před oltářem. Potom šel do kuchyně, do koupelny, ale nemohl toho muže nikde najít. Nakonec pochopil, že ten zvuk vychází z toalety. Hanumán se strašně rozzlobil: „Co to je za hlupáka!!! On zpívá svaté jméno mého Pána na toaletě!“

Hanumán čekal u dveří, a když ten člověk vycházel, pořád ještě zpíval Ráma, Ráma, Ráma... Hanumán byl tak rozzlobený, že mu dal hned facku a zařval na něj: „Copak nemáš jiné místo, kde bys zpíval svaté jméno Pána?!“ Obchodníkovi, který takto dostal požeňání od Hanumána, otekla tvář, a Hanumán odletěl.

Vrátil se do Ajódhji a vstoupil do paláce. Tam uviděl, jak Pán Rámačandra sedí na trůnu a opírá si hlavu o ruku. Když uviděl Hanumána, hned se posadil rovně. A Hanumán v úžasu uviděl, jak jedna tvář Pána Rámačandry opuchla a že jsou na ní vidět otisky prstů. Hanumán se zase rozzlobil a zeptal se: „Můj milý Pane, kdo Ti to udělal?!? Řekni mi, kdo to byl, já ho zničím!!!“ Ráma mu odpověděl: „Opravdu chceš vědět, kdo Mi takhle ublížil? Byl jsi to ty, Hanumáne. Vzpomínáš si na toho muže, kterému jsi dal facku, když zpíval Mé jméno? Protože Já jsem ve svém jménu, v tu chvíli, když jsi mu dal facku, dal jsi tu facku i Mně...“

*Pokračování příště
Náma Hatta tábor
v Protivanově, 04.07.2007*

SE VRACÍ!

Už to tady jednou bylo a zkusíme to zas. Velkým přáním Bhaktivaibhavy Svámího je, abychom v české játře vydávali pěkný časopis pro veřejnost, kde bychom se srozumitelným a jednoduchým způsobem dělili o ten úžasný dar, který nám dal Šríla Prabhupáda a oddaní – o vědomí Krišny.

Kromě skvělých článků, jejichž výběr bude mít na starosti hlavně Lóka Saranga prabhu, a poutavé grafiky, na čemž budou spolupracovat Madhu Pandit prabhu s Pránanáthem prabhuem, a ideové koncepce, kterou povede přímo Mahárádž spolu s několika staršími oddanými, je tady také velice důležitá otázka distribuce.

Mělo by to fungovat tak, že větší část peněz na tisk přijde přímo z příspěvků oddaných, a časopis by se tak rozdával za dobrovolný příspěvek, klidně desetikorunu. Rozdávat ho úplně zadarmo Mahárádž nedoporučuje, protože má zkušenosti s podobným rozdáváním německého Návratu k Bohu, kdy občas skončil i v popelnici. Pokud ale člověk na jeho pořízení něco přispěje, dá tak najevo skutečný zájem. Navíc si Mahárádž myslí, že to je skvělá příležitost, aby se každý zapojil do rozdávání a potom plynule přešel od časopisů ke knížkám Šríly Prabhupády.

Obracím se proto na Vás, čtenáře Náma Hattě, s výzvou, kdo by se chtěl do rozdávání časopisu zapojit a kolik by si chtěl objednat výtisků. Vycházet bude zatím jen sporadicky, vždy, když připravíme do tisku jedno číslo, tak počkáme, dokud nerozdáme celý náklad, a v mezidobí budeme připravovat další.

Již několik oddaných projevilo vážný zájem, ale čím víc nás bude, tím lépe. Také můžete přispět jen na tisk a další oddaní to rozdají za Vás. A také se můžete zapojit jakkoliv jinak. Těším se na Vaše nápady!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí 🙏

Skořice v těhotenství

Haré Krišna drazí čtenáři. V minulé Náma Hattě, v článku o těhotenství, jste se mohli dočíst, že mezi vhodné koření pro těhotné, pokud netráví mléko, patří také skořice.

Chtěl bych dodat, že skořice není vždy vhodné koření, v některých případech může způsobit i potrat. Určitě bych ho nepoužíval nějak přehnaně. Buďte prosím v tomto případě opatrní a vědomí.

Váš služebník a spolučtenář Páda Paňkadža dás

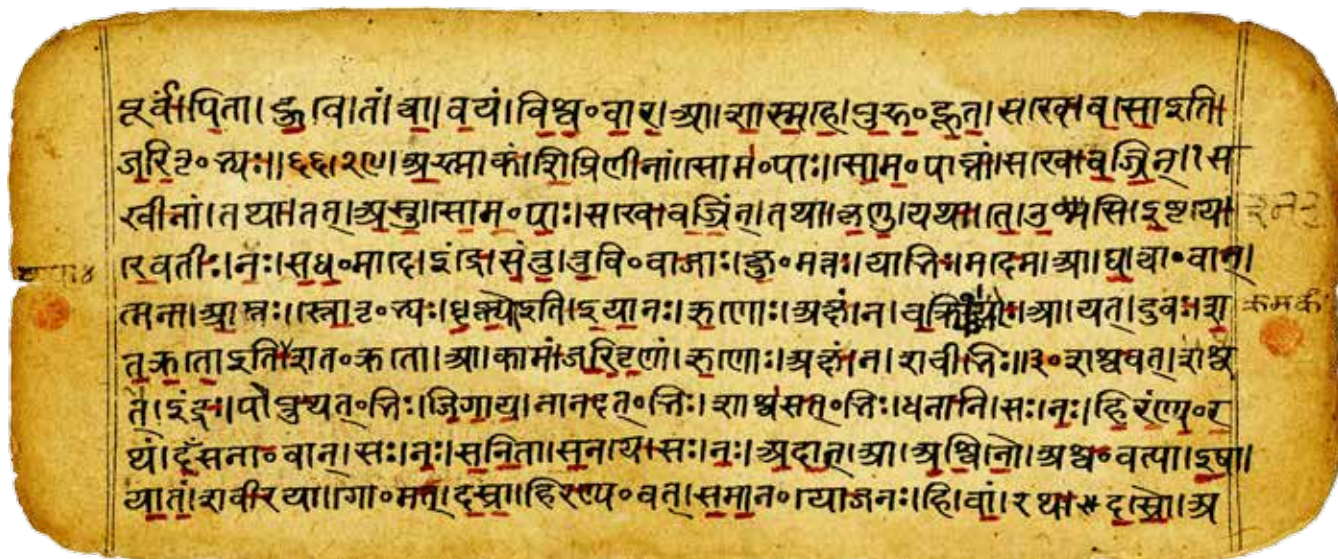
Čistá oddaná služba předčí poznání a odpoutanost

Šrī Uddhava řekl: Můj milý Krišno s lotosovými očima, jsi Nejvyšší Pán, a védská literatura se svými pozitivními a negativními pokyny tedy představuje Tvoje nařízení. Tato písmena se zaměřují na dobré a špatné jednání.

tury, které nařizují jednat zbožně a zakazují jednat hříšně, aniž by viděla rozdíl mezi zbožností a hříchem? A jak mohou lidské bytosti dosáhnout dokonalosti života bez těchto autorizovaných védských písem, jež v konečném smyslu udílejí osvobození?

Pokud ta samá védská literatura tento rozdíl následně popře, jistě to vyvolá zmatek.

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Můj milý Uddhavo, jelikož si přeji, aby lidské bytosti mohly dosáhnout dokonalosti, představil jsem tři cesty pokroku – cestu

Jak může někdo chápat Tvé pokyny v podobě védské literatury?

Podle védské literatury zahrnuje lidský společenský systém zvaný varnášrama různá vyšší a nižší postavení daná zbožnými a hříšnými způsoby rodinného plánování. Ke zbožnosti a hříchu se tedy při védském hodnocení faktorů dané situace – to znamená hmotných složek, místa, věku a času – vždy přihlíží. Vědy vyjevují existenci hmotného nebe a pekla, která se jednoznačně zakládá na zbožnosti a hříchu.

Jak může osoba chápat Tvé pokyny v podobě védské literatury,

Můj drahý Pane, aby mohli pochopit to, co přesahuje přímé vnímání – například duchovní osvobození nebo dosažení nebeských planet a dalších momentálně nedostupných hmotných požitků –, a aby obecně chápali prostředky a cíl všeho, musí se předkové, polobozí a lidské bytosti obracet na védskou literaturu, neboť ta představuje Tvé zákony, a tedy nejvyšší zdroj důkazů a zjevení.

Můj drahý Pane, rozdíl viděný mezi zbožností a hříchem pochází z Tvého vlastního védského poznání a nevzniká sám od sebe.

poznání, cestu konání a cestu oddanosti. Absolutně žádný jiný prostředek povznesení kromě těchto tří neexistuje.

Mezi těmito třemi cestami je gjjána-jóga, cesta filozofické spekulace, doporučená těm, kdo jsou znechucení hmotným životem, a proto jsou odpoutaní od běžných plodonosných činností. Ti, kdo nejsou hmotným životem znechuceni a chtějí si ještě splnit mnoho tužeb, by měli usilovat o dokonalost cestou karma-jógy.

Pokud člověk příznivým řízením osudu vyvine víru v naslouchání

a opěvování Mé slávy a není příliš znechucený hmotným životem ani k němu není připoutaný, měl by dosáhnout dokonalosti cestou láskyplné oddanosti Mně.

Dokud osoba není uspokojena plodonosným jednáním a neprobudila v sobě chuť pro oddanou službu formou šravanam kirtanam viśnóh, musí jednat podle usměrňujících zásad, jež udávají pokyny Véd.

Můj milý Uddhavo, ten, kdo plní své předepsané povinnosti a provádí náležitě uctívání prostřednictvím védských obětí, ale netouží po plodech tohoto uctívání, nepůjde na nebeské planety, a podobně když nedělá zakázané věci, nepůjde do pekla.

Ten, kdo plní své předepsané povinnosti, nedopouští se hříšných činností a je zbavený hmotných nečistot, získá v tomto životě transcendentální poznání,

anebo, má-li to štěstí, získá oddanou službu Mně.

Obyvatelé nebe i pekla se chtějí narodit v lidském těle na planetě Zemi, protože lidský život umožňuje získat transcendentální poznání a lásku k Bohu, kdežto nebeská ani pekelná těla tuto příležitost nedávají.

Moudrý člověk by si nikdy neměl přát dostat se na nebeské planety ani žít v pekle. Neměl by toužit ani po trvalém pobytu na Zemi, neboť vlivem tohoto pohroužení v hmotném těle pošetile zanedbává svůj skutečný vlastní zájem.

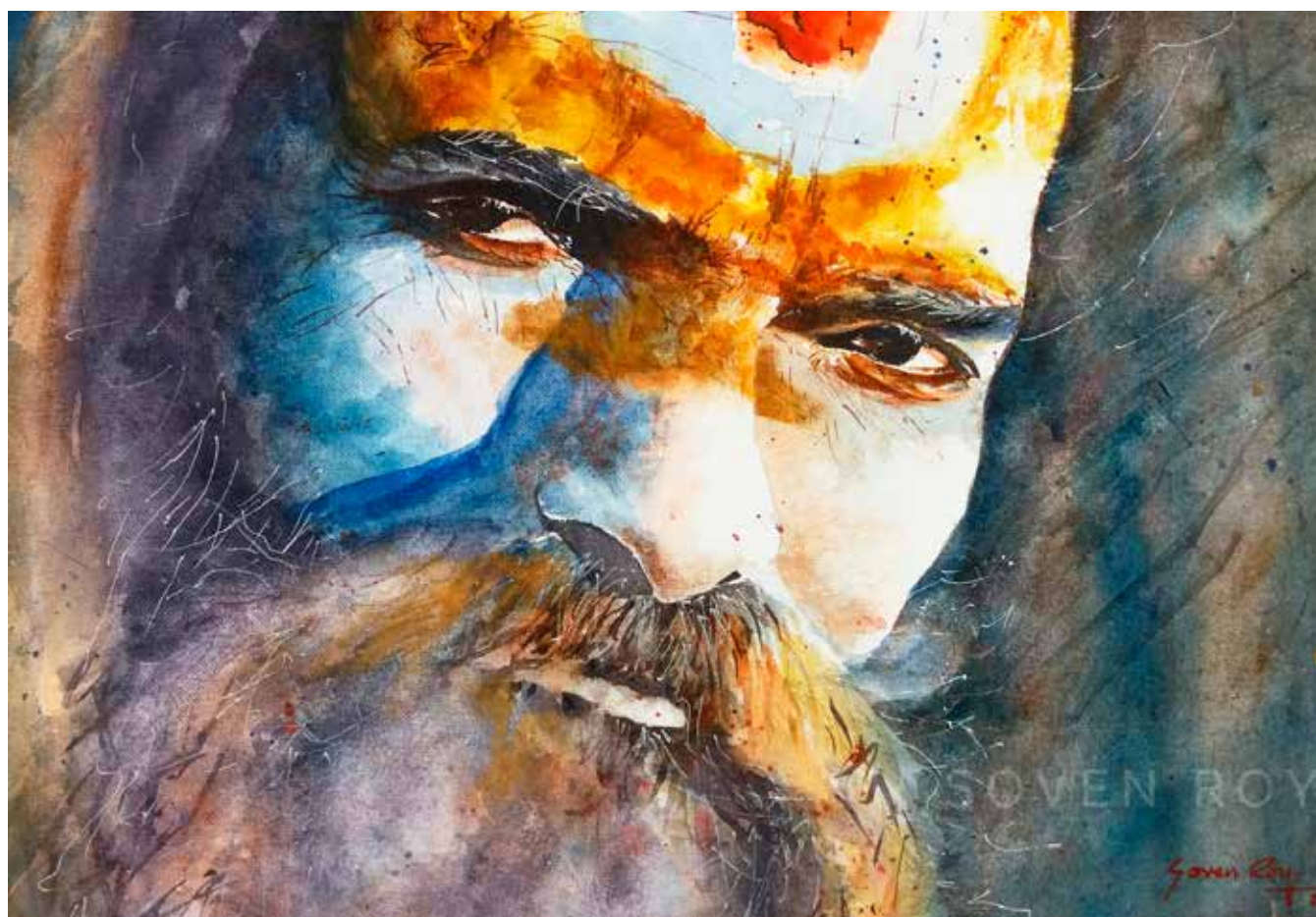
Moudrý člověk ví, že i když hmotné tělo podléhá smrti, může přesto udělit dokonalost života. Proto by si neměl pošetile nechat ujít tuto příležitost dřív, než přijde smrt.

Pták bez připoutanosti opustí strom, na kterém si postavil hnízdo, když krutí lidé, kteří jsou jako zosobněná smrt, tento strom pokácejí. Takto pták najde štěstí na jiném místě.

Nikdo by se neměl trást strachy, když ví, že plynoucí dny a noci podobně utínají délku jeho života. Když se takto vzdá veškeré připoutanosti ke hmotě a hmotných tužeb, pozná Nejvyššího Pána a dosáhne dokonalého klidu a míru.

Lidské tělo, které může poskytnout veškerý prospěch v životě, se získává automaticky působením přírodních zákonů, i když obdržet ho je velmi vzácné. Dá se přirovnat k dokonale stavěné lodi, která má duchovního učitele za kapitána a pokyny Osobnosti Božství za příznivé větry, které ji při plavbě

Moudrý člověk ví, že i když hmotné tělo podléhá smrti, může přesto udělit dokonalost života

pohánějí. Člověk, který při všech těchto výhodách nevyužije lidského života k překonání oceánu hmotné existence, musí být považován za vraha své vlastní duše.

Transcendentalista, který ztratil naději, že by jakýmkoliv úsilím mohl dosáhnout hmotného štěstí, zcela ovládá své smysly a rozvíjí odpoutanost. Pomocí duchovní praxe by pak měl neochvějně zaměřit mysl na duchovní úroveň.

Kdykoliv se mysl soustředěná na duchovní úrovni znenadání odchýlí ze svého duchovního postavení, je třeba ji následováním předepsaného postupu pečlivě přivést pod kontrolu vlastního já.

Člověk by neměl nikdy ztratit ze zřetele skutečný cíl mentálních činností, ale ovládnout životní vzduch a smysly a inteligenci posílenou kvalitou dobra přivést mysl pod kontrolu vlastního já.

Když chce zkušený cvičitel zkrotit svéhlavého koně, nejdřív mu chvíli ponechá volnost, a pak přitáhne otěže, čímž ho postupně dovede tam, kam chce. Svrchovaný jógový postup podobně spočívá v tom, že osoba pozorně sleduje pochody a touhy mysli a postupně je zcela ovládne.

Dokud není mysl duchovně spokojená, osoba by měla analyticky studovat dočasnou povahu všech hmotných objektů - vesmírných, pozemských i atomických. Měla by neustále sledovat proces stvoření přirozeným postupným vývojem a proces zničení opačným postupem.

**Uzel v srdci je přetnutý,
všechny pochybnosti
rozsekané na kusy a řetězec
plodonosných činností
ukončený, když Mě oddaný
vidí jako Nejvyšší Osobnost
Božství.**

Když je někdo znechucený dočasnou klamnou povahou tohoto světa, a proto se od něj odpoutá, jeho mysl, vedená pokyny jeho duchovního učitele, znovu a znovu posuzuje povahu tohoto světa a nakonec se vzdá mylného ztožňování se s hmotou.

Jógí by měl neustále zaměstnávat mysl vzpomínáním na cíl jógy, Osobnost Božství, prostřednictvím různých usměrňujících pravidel sebekázně a očištných postupů jógového systému, logikou a duchovním vzděláváním nebo uctíváním Mě a klaněním se Mi. Žádné jiné prostředky by se pro tento účel neměly používat.

Jestliže se jógí kvůli chvilkové nepozornosti shodou okolností dopustí něčeho ohavného, pak by měl hříšné reakce spálit na popel samotným praktikováním jógy, aniž by kdykoliv používal nějaký jiný postup.

Za skutečnou zbožnost je jednoznačně prohlášeno to, když se transcendentalisté neochvějně drží svého příslušného duchovního postavení, a hřích vzniká, když transcendentalista své předepsané povinnosti zanedbá. Ten, kdo přijme toto měřítko zbožnosti a hříšnosti a upřímně si přeje zanechat všech svých dřívějších styků se smyslovým požitkem, dokáže překonat ma-

Nové zboží

z Indie

www.govindashop.cz

terialistické činnosti, které jsou svou povahou nečisté.

Můj oddaný, který probudil víru v popisy Mé slávy, který je znechucený všemi hmotnými činnostmi a který ví, že všechen smyslový požitek vede k utrpení, ale stále se nedokáže zříct všeho uspokojování smyslů, má zůstat šťastný a uctívat Mě s pevnou vírou a přesvědčením. I když se někdy věnuje uspokojování smyslů, ví, že veškerý smyslový požitek přináší strastiplné výsledky, a upřímně těchto činností lituje.

Když Mě inteligentní člověk neustále uctívá láskyplnou oddanou službou, jak jsem ji popsal, jeho srdce pevně spočine ve Mně. To v srdci zničí všechny hmotné touhy.

Uzel v srdci je přetnutý, všechny pochybnosti rozsekané na kusy a řetězec plodonosných činností ukončený, když Mě

oddaný vidí jako Nejvyšší Osobnost Božství.

Proto pro oddaného, který Mi s láskou slouží s myslí na Mě upřenou, nejsou rozvoj poznání a odříkání obvykle prostředky k dosažení nejvyšší dokonalosti v tomto světě.

Vše, čeho lze dosáhnout plodonosnými činnostmi, askézí, poznáním, odpoutaností, mystickou jógou, rozdávaním milodarů, plněním náboženských povinností a všemi ostatními prostředky pro zdokonalování života, získá Můj oddaný snadno láskyplnou službou Mně. Pokud si Můj oddaný z nějakého důvodu přeje dosáhnout nebeských planet, osvobození nebo pobytu v mém sídle, tato požehnání snadno získá.

Jelikož Mí oddaní mají chování světců a hlubokou inteligenci, odevzdávají se výhradně Mně a nepřejí si nic jiného než Mě. Do-

konce i když jim nabídnu vysvobození z koloběhu zrození a smrti, nepřijmou ho.

Je řečeno, že úplná odpoutanost je nejvyšším stádiem svobody. Proto ten, kdo po ničem netouží a nechce pro sebe žádné odměny, může získat láskyplnou oddanou službu Mně.

Hmotná zbožnost a hřích, jež vznikají z dobra a zla tohoto světa, nemohou existovat v Mých čistých oddaných, kteří si za všech okolností udržují neochvějně duchovní vědomí, protože nemají žádné hmotné touhy. Tito oddaní totiž dosáhli Mě, Nejvyššího Pána, přesahujícího vše, co lze pochopit pomocí hmotné inteligence.

Ti, kdo s vážností následují tyto metody dosažení Mě, které jsem osobně vyložil, se osvobozují od klamu, a když dosáhnou Mého osobního sídla, dokonale znají Absolutní Pravdu. ❧

DŽAGANNÁTHŮV FESTIVAL 2020

Přípravy na Rathayatra festival byly v plném proudu, když jsme na konci července dostali zprávu od HH Kadamby Kánany Mahárádže, která nás přiměla znovu zhodnotit situaci. Po konzultaci s HH Bhaktivaibhavou Svámím a dalšími oddanými jsme nakonec se zklamáním došli k závěru, že letos festival nebudeme schopni z více důvodů uspořádat.

B ylo nám to opravdu líto a cítili jsme najednou takové prázdno. Každoroční „adrenalinová dávka“ byla najednou okamžitě zastavena a představa, že „bude nic“, byla nějak nepříjemná. A tak se téměř v okamžiku zrodil nápad uspořádat Džagannáthův festival aneb Rathayatru uvnitř :) Stačilo pár telefonátů a už jsme zase začali připravovat festival :)

Týden před festivalem jsme si opravdu připadali jako před Rathayatrou, tolik příprav, zařizování, detailů..... každý den oddaní chodili do Harinám Mandiru a připravovali vše potřebné.

Popravdě jsme se s mým manželem na festival těšili jako děti na Vánoce :).

Myslím, že úsilí všech bylo odměněno nezapomenutelným daršanem Pána Džagannátha, Baladéva a Lady Subhadry na Jejich voze, který měl nakonec i kola a provazy! :) (viz foto).

Myšlenka zorganizování Džagannáthova festivalu byla, aby Nejvyšší Pán mohl rozdávat milost svým oddaným a oddaní měli příležitost daršanu a služby Pánu Vesmíru, a tak nikdo nepřišel o každoroční nektar.

Oddaní i hosté dorazili v hojném počtu a přinesli spoustu ovoce, dobrot a dárků pro Pána Džagannátha. Daršan překrásných Božstev byl dechberoucí, kirtany extatické, prasadam lahodné, atmosféra povznášející, abhíšék úžasný, kathá a společnost dvou žáků Šríly Prabupády - HH Bhaktivaibhavy Svámího a Džajgurudéva Prabhua byla třešničkou na dortu. A hlavně, hlavně jsme zase táhli za jeden provaz!

Jak píše Šríla Prabhupáda v Krišna knížce na konci 82. kapitoly: Festival Ratha-játrá, kterého se Pán Čaitanja zúčastňoval, je průvodem plným emocí, který má přivést Krišnu zpátky do Vrindávanu.

Z mého skromného pohledu byl tento festival plný inspirujících, povznášejících emocí, díky kterým

jsme Krišnu zase přitáhli o něco blíže k našim srdcím
a z kterých mnozí z nás žijí ještě teď :)

Děkujeme ze srdce všem, kteří se na této
výjimečné události podíleli - službou, finančně,
účastí, meditací.....

Rathayatra kí džaj!

Džagannáth, Baladév, Subhadrá Déví kí džaj!

Šríla Prabhupáda kí džaj!

*P.S. více fotek z festivalu naleznete na Facebookové
stránce Harinám Mandiru*

Hare Krišna

y.s. Rádhiká Sundarí dd 🙏

PŘICHÁZÍ LADU YUGA

 DAMODARA®

pohankové

LADU

s jablky a skořicí

Tým Damodara pro vás připravil
NOVÉ POHANKOVÉ LADU S JABLKY A SKOŘICÍ,
které lze ochutnat i na ekadaší.

VEGAN

BEZ LEPKU

BEZ KARMY

BEZ GMO

RUČNÍ VÝROBA

www.damodara.cz

KRIŠNOVI KOUZELNÍCI Z MORAVY

Rozhovor s tvůrci CD „Krišna a Balaráma“ se zpívkami a omalovánkami o Krišnových dětských zábavách.

Cédéčko mělo být původně pokřtěno na veletrhu SVĚT KNIHY Plzeň 2020 ve dnech 25. až 26. září letošního roku, ale vzhledem ke koronaviru se nakonec veletrh ani nekonal. A tak se křtilo 4.10. na farmě Krišnův dvůr spolu s nejnovějším počinem Džajgurudéva prabhua s názvem „O kralevíci Prahládovi“. Texty i melodie na něj napsala a složila Ráginí Rádhá déví dásí, bývalá houslistka Moravské filharmonie Olomouc a hudební skladatelka, mimo jiné oceněná premií Českého hudebního fondu v roce 1993 za Sonátu pro housle a klavír. I když už měla písničky „schované v šuplíku“ řadu let, vycházejí až letos. „Když se spojí snaha potěšit Krišnu s ochotou oddaných spolupracovat na Krišny si vědomých projektech, Krišna vytvoří prostor, aby se každý mohl realizovat podle svých schopností a dovedností,“ říká k tomu bhakta Jan Samiec, muzikant, který její písničky nakonec zaranžoval, zahrál a spolu s dalšími oddanými zpíval, a také vedl tento rozhovor.

Bhakta Jan: Pověz nám něco o tom, kdy, jak a proč vznikl nápad složit všechny ty písničky z alba „Krišna a Balaráma“. A když vznikly už dávno, proč vycházejí až dnes?

Ráginí Rádhá dd: Písničky jsem začala vymýšlet na přání pro

malého Ádi Purušu. Jako první vznikla píseň Krišna a Balaráma, která se hned ujala, a postupně se k nim přidávaly další, až jich bylo nakonec deset. A tak se nabízelo nahrát je na CD pro potěchu dětí oddaných celé české játry. Tehdy už také má tádží Ananga Sévika déví dásí pohotově nakreslila ke každé písničce obrázek, takže k tomu byly hned i omalovánky. Od té doby ale uplynulo mnoho let, během kterých jsem se několikrát pokoušela CD realizovat. Všechny pokusy však – hlavně kvůli mé liknavosti a neschopnosti dotáhnout věc do konce

– vyzněly do ztracena. Měla jsem z toho stále pocit nedodrženého slibu a vlastního selhání.

A najednou ses objevil na scéně ty. Vše začalo s divadélkem na letošní oslavu Gaura Púrnimá v Lutotíně. Všimla jsem si, že nejen pěkně zpíváš a hraješ na harmonium a další nástroje, ale že i Tvoje žena a děti jsou na tom po této stránce dobře, a tak mě napadlo znovu uvést již před mnoha lety napsanou hru „Příběh o bráhmanském poutníkoví“.

Přiznám se, že s tak akčním člověkem jsem se ještě nesetkala, dokonce jsem ti při nějaké nesho-

Sestava Kouzelníků z Moravy s Krišnou uprostřed

O vydání CD se výraznou měrou zasloužil i Džajgurudéva prabhu, jehož sluchu se nahrávky dostaly. Jeho zpětná vazba byla překvapivá. Byl nahrávkami natolik nadšený, že Kouzelníkům nabídl možnost vydat CD v jeho vydavatelství NAMA Productions Prague, a také je přizval ke spolupráci, aby v podobném duchu udělali další dvě písničky do jeho připravované audioknihy s podtitulem O králevici Prahládovi, která vyšla letos na podzim společně s CD Krišna a Balaráma. To on pro toto hudební seskupení vymyslel název Krišnovi kouzelníci z Moravy.

Džajgurudév prabhu: Prabhupádou zasvěcení žáci, studenti a učedníci zdědili – včetně mne, do určité míry – schopnost zapojovat oddané i neoddané do služby Krišnovi. Je to v nás. Zdědili jsme to po Prabhupádovi, nic víc. Krišna vás, celou rodinu, inspiroval k nahrání krásných písniček do 2. dílu nové audioknihy „Krásný Bhágavatam“ s názvem „O králevici Prahládovi“. Jako kouzlem (by Krishna magic) jsem nahrávky písniček dostal přesně včas – na minutu. Jste skvělí – jste „Krišnovi kouzelníci z Moravy“!

dě názorů vyčetla, že jsi zbrklý, ale možná je lepší být zbrklý než pasivní a nefunkční.

Bh. Jan: Omlouvám se za svou zbrklou, ale když jsem se během dlouhých let muzicírování pokoušel sám skládat texty a hudbu, jen zřídkakdy to za něco stálo. A proto, když na mě dýchl poetismus tvých písniček a textů, nemeškal jsem ani vteřinu, abych ti tu milost, že zapojíš celou naši rodinu do nacvičení divadla, mohl oplatit už na první zkoušce překvapením – ukázkou toho, kam až můžeš využít náš potenciál. Za sebe jsem to vnímal jako toužebně očekávané vyjevení Krišnova plánu s mou maličností. Popasovat se s jednotlivými písničkami, které pro mě jako samouka měly nezvykle vysokou úroveň pramenící z tvého hudebního vzdělání, bylo současně oříškem i výzvou. Každá písnička je v jiné tónině, jiném rytmu, má jinou rychlost. Za celou dobu svého amatérského hraní jsem se setkal jen s pár lidmi, kteří dokázali vymyslet pěknou chytlavou písničku

k nějakému tématu, s vtipem i nadšátkou. To je velké umění. Mohla bys prosím říct něco o tom, jak melodie a texty skládáš?

RRdd: Vymyslet melodii pro mě nebyl vzhledem k mé celoživotní hudební a skladatelské praxi až takový problém. A když už mluvíš o rozdílném charakteru písniček, střídání tónin a tak dále, zkušenost velí, že běžné evropské ucho potřebuje k udržení pozornosti kontrast. To je celé.

Horší už to bylo s texty. Nikdy dřív jsem se veršování nevěnovala. Ale nějak jsem se do toho pohroužila a postupně, krok za krokem, mě napadaly rýmy na témata Krišnových zábav z Krišna knížky. To se týká šesti písniček. K písničce o zjevení Šrímatí Rádhárání mě inspirovalo vyprávění Šačínandany Mahárádže z časopisu Šaranágati a zbylé tři jsou vlastní tvorba. Netroufám si posoudit, nakolik v této textařské snaze zasáhla Krišnova milost. Ale asi hodně.

Bh. Jan: Písničku Zjevení Šrímatí Rádhárání vnímám jako TOP sklad-

bu celého CD... Narazila jsi při naší spolupráci na něco nečekaného, na něco, co tě vyloženě příjemně, či nepříjemně překvapilo?

RRdd: Teď si vyměníme role. S tím, jak jsi písničky zpracovala a dotáhla do konečného znění, jsem moc spokojená. Ani jsem nečekala, že se to tak povede. To celé aranžmá, zvukové efekty, zpěv atd. Jednotlivé nástroje do sebe zapadají tak nenápadně, že někdy ani není možné poznat, které jsou použity. Mohl bys říct něco o tom, jaké nástroje jsi používala? A zajímalo by mě, nakolik jsi při tom využila zkušeností ze své hudební minulosti a působení v různých kapelách?

Bh. Jan: V mých osmi letech mě maminka – tehdy korepetitorka baletu – učila hrát dva roky na klavír, díky čemuž jsem byl schopen přečíst tvé notové zápisníky písniček. Svým zkušenostem s hraním bych neřikal hudební minulost, i když pár kapelami jsem prošel. Hudebníci jsou většinou lidé, kteří mají akademické vzdělání. Já jsem celoživotní samouk, který si od malička rád hraje s všelijakými lomožitky, protože pocházím z velké hudební rodiny. Snad chabou úroveň techniky mého hraní vyváží to, že skládám a hraju srdcem.

Možná právě proto, že klasické hudební vzdělání nemám, byly hudební realizace o to silnější. Přišel jsem třeba na to, že když se při používání nástrojů nesnažíš o převahu, ale o spolupráci a získání něčeho vyššího, vzniknou krásné souzvučky, u kterých ani není podstatné, na co kdo vlastně hraje. Je to velmi individuální a musí se to dělat velmi citlivě s ohledem na všechny ostatní zapojené nástroje. Hovořit o použitých nástrojích by

bylo na hodně dlouho. Ale co bych rád zmínil, jsou nástroje vytvářející basovou linku. Říká se, že basa tvrdí muziku. Baskytaru nemám, takže v některých skladbách jsem dokreslil hluboké tóny harmonia unisono zahranou kytarou. Harmonium s kytarou ale v jiné skladbě neznělo dobře v kombinaci s klavírem, a tak jsem použil hlubokých tónů klarinetu.

Na cédéčku také zní zvuky přírody, které jsem nahrával s diktafonem v luzích a hájích na soustoku řek Opavy a Odry, kam to mám deset minut na kole. V pís-

Na začátku byly písničky pro tenkrát malého bhaktu Ádi Kéšavu

**CD Krišna a Balaráma si můžete objednávat
na telefonním čísle +420 608 771 081**

niče Krišnův den mě napadlo sestříhat zpěv slavíka tak, aby to vypadalo, že zpívá do muziky.

Zažil jsem u toho nejen spoustu zábavy, ale i milých překvapení. Přicházela spousta nápadů, u kterých jsem cítil stále zřetelněji, že to není mnou, ale Krišnovou milostí. Písničky jsem vystavěl na tvých nahrávkách z předešlých let. Původně jsem je zamýšlel použít jen jako metronom udávající rytmus, rychlost, tóninu a melodii. Ale když jsem si pak skladby poslechl i s tímto podkladem, nechtěl jsem se vzdát zvuku tvých houslí a Ádiho dětského hlasu. Tak jsem si trošku pohráł s korekcí a hlasitostí těch původních nahrávek, přidal nějaké efekty, kterými disponuje počítačový program nahrávacího studia, a ukázalo se, že se použít dají. Někdy byly ty nahrávky dost nepřesné, a tak tu a tam bylo třeba nějaký kousek vystříhnout. To ale na druhou stranu vytvořilo zvláštní dramatický efekt, na kterém se dalo stavět dál.

Mohl bych o tom mluvit hodiny. Když se rozjedu, jsem k nezastavení, takže to, na co se mohou posluchači našeho cédéčka těšit, bych už raději dál nerozváděl... ☺

PANDHARPUR

ZEMĚ PÁNA VITHALY

Oddaní poutníci cestují stovky kilometrů a čekají celou noc, aby mohli na pár okamžiků zhlédnout svého Pána.

Nejvyšší Pán je v různých částech Indie uctíván v různých podobách. V Andhra Pradéši se zjevuje jako Tirupati Baládží, v Kérole jako Guruvájurappan, v Karnátace jako překrásný Udipi Krišna, v Gudžaratu jako Dvárakádhiša a Rančór Ráj. V Pandharpuru, v duchovním hlavním městě Mahárástry, je Pán uctíván jako Vithala. Oddaní Ho také často nazývají jako Vithóbha nebo Panduránga.

Pandharpur Dhám se nachází asi 400 kilometrů jihovýchodně od Bombaje. Někteří ho nazývají Bhú-vaikuntha neboli duchovní svět na Zemi. Jiní ho nazývají Dakšina Dváraká neboli Jižní Dváraká. Město leží na západním břehu řeky Bhíma. Díky ohnutí svého toku v Pandharpuru se zde nazývá také Čandrabhága neboli půlměsíc. Pro oddané Vithaly je tato řeka stejně posvátná jako řeka Gangá.

Podél břehu najdeme 14 ghátů – míst ke koupání. Hlavní z nich se nazývá Mahá Dvárághát. Krátká ulice lemující tento ghát až k východní bráně Vithalova chrámu je plná stánků a obchodů prodávajících tulasí a květinové girlandy, kokosy, vonné tyčinky a sladkosti, vše pro obětování Pánu.

Chrámy a uctívání Božstva

Chrámy z černého kamene je sídlem pět tisíc let starého samoprojeveného Božstva Pána Vithaly. Když vstoupíte do hlavních dveří, uvidíte božstvo Šrí Ganéši, ke kterému se Vithalovi oddaní modlí o odstranění všech překážek v jejich uctívání.

Naproti přes nádvoří, když vystoupíte pár schodů, vstoupíte do daršana-mandapy, haly, ze které můžete vidět Pána. Než se návštěvníci dostanou přímo k oltáři, tvoří frontu v chodbách postavených podél zdi. Z obou stran oltáře stojí

veliké sochy čtyřrukých strážců duchovního světa Vaikunthy, Džaje a Vidžaje.

Lehce se usmívající načernalé Božstvo Pána Vithaly je přibližně 108 centimetrů vysoké. Stojí na cihle a má ruce v bok. Tato pozice odráží Jeho zábavy v Pandharpuru.

Padma Purána a Skanda Purána krátce popisují, proč Pán cestoval do Pandharpuru a proč zde stojí v této podobě.

Jednou Šrímatí Rádharání, družka Pána Krišny z vesnice Vrindávanu, navštívila Dváraku, kde Pán Krišna žil jako král. Během této návštěvy si Pánova královna Rukminí Déví všimla, že s Rádharání jedná Pán Krišna mnohem důvěrněji, než kdy jednal s ní. V rozhořčení odešla do lesa Dindirvánu nedaleko Pandharpuru.

Pán Krišna tam přišel za Rukminí, aby se jí omluvil, ale Jeho omluva nepřinesla kýžený výsledek. Pán se tedy odebral do Pandharpuru navštívit svého oddaného, bhaktu Pundaríku, nyní obvykle známého v Mahárástře jako Pundalíka.

Když Pán došel do Pundaríkova ášramu, Pundaríka zrovna sloužil svým starým rodičům. Dal tedy Pánu cihlu a požádal Ho, aby se posadil a chvíli počkal. Pán udělal, jak řekl. Stál, své lotosové ruce měl v bok a čekal, až se Pundaríka vrátí.

Zatímco takto čekal, Rukminí zapomněla na svou úzkost, vrátila se z Dindirvánu a přidala se k Němu. Oba takto zůstali v Pandharpuru

v podobě Božstev. Do dneška stojí Pán na stejné cihle, ale dnes již čeká na všechny své oddané, až Ho přijdou spatřit.

Zatímco takto čeká, zdá se, že Pán naznačuje svým oddaným: „Nebojte se. Pro ty, kteří se Mi odevzdali, jsem zmenšil hloubku oceánu hmotného utrpení. Podívejte, je jen takto hluboký.“

Mělkost oceánu naznačuje tím, že si dal ruce v bok.

Elegantně oblečený ve žlutých i jinak barevných šatech, Pán Vithala má kolem krku vaidžajantí girlandu a tulasí, jejichž vůně prostupuje celou chrámovou místností a ostatními přilehlými prostory. V pravé ruce drží lotosový květ a v levé lasturu. Na hrudi nese znak Bhriguovy nohy, uši Mu zdobí náušnice v podobě žraloků a na čele pod korunou má velký tilak. Pánův úsměv neodolatelně okouzluje Jeho oddané. Každý poutník, který Ho přijde navštívit, může zhlédnout Pánův klidný usměvavý obličej, a to považuje za dokonalost života.

Uctívání Pána Vithaly začíná ve čtyři hodiny ráno mangala áratí. Po áratí je Pánu nabídnut paňča abhišék, neboli koupel v mléce, jogurtu, ghí, medu a cukrové vodě. V jednu chvíli se koupel přeruší a Pánu se obětuje máslo s cukrkandlem – do úst Mu doslova vloží velkou hrudku másla. Pak se Mu nabídne krátké áratí a koupel pokračuje. Po koupeli Pána krásně oblečou a ozdobí mnoha girlandami. Nakonec Mu nabídnou zrcadlo, aby mohl spatřit svou podobu.

Na důkaz své milostivé povahy Pán Vithala dovolí každému této obřadní koupeli přihlížet. Poté mohou oddaní přijít z okraje chrámu, kde čekají podél zdi, přímo na oltář Pána.

V Pandharpuru, v duchovním hlavním městě Maharástry, je Pán uctíván jako Vithala

Denně přichází Božstvo zhlédnout tisíce poutníků. Další výjimečnou tradici v Pandharpuru je, že každý může jít až přímo na oltář a dotknout se lotosových nohou Božstva. Někteří poutníci si pokládají hlavy na Pánovy lotosové nohy. Ale na tuto důvěrnou výměnu s Pánem mají jen malou chvíli.

Po tomto daršanu poutníci znovu vstoupí do chrámové místnosti, otočí se a naposledy pohlédnou na Pánovu přitažlivou podobu. V rušné atmosféře chrámové místnosti Mu vzdají poklony. Potom se chytanou levou rukou za pravé ucho a naopak, otočí se, podřepnou a znovu se zvednou a tak požádají Pána, aby jim odpustil jakékoliv přestupky, kterých se mohli u Jeho lotosových nohou dopustit.

Jeden ze sloupů v chrámu, Garuda stambha, reprezentuje Garuda

neboli orla, který slouží jako přepravce Pána Višnu. Poutníci objímají tento sloup s modlitbou, aby za nimi na konci života Garuda přiletěl a vzal je zpět na Vaikunthu.

Na cestě ven z chrámové místnosti je vidět ze stropu visící text osmi slavných modliteb známých jako Pandurángaštakam, které složil áčárja Šankara v 8. století při návštěvě Pandharpuru. Každý z veršů opěvuje krásu, vlastnosti a oddané Pána a končí refrémem: *para-brahma-lingam bhadžé pandurangam*, což znamená: „Uctívám nejvyšší duchovní podobu Pána Pandurangy.“

Ve stejném chrámovém komplexu za svatyní Pána Vithaly stojí svatyně Šrímatí Rukminí Dévi, Pánovy překrásné družky. Daršan, obětování jídla a áratí probíhají po celý den, kromě krátké odpolední přestávky, kdy Božstva odpočívají. Po posledním áratí v jedenáct hodin večer púdzáří Pána převlékne a zpívá speciální hymny, kterými žádá Pána, aby se uložil k odpočinku.

Stejně jako hrál Pán roli otce i děda ve Dvárace, zde také chová velkou náklonnost ke svým oddaným. Slavná kresba Ho znázorňuje v otcovské náladě, jak nese několik oddaných na ramenou a okolo pasu a jiní kráčejí vedle Něj a drží se Ho za prst.

Oddaní Pána Vithaly

Někteří velcí oddaní Pána Vithaly cestovali po celé Maharástře. Jejich kázání a příkladná nálada oddanosti zanechávala na lidech trvalý vliv. Jejich jednohlasný a jasný pokyn svým následovníkům byl: „Zpívejte, tancejte, a až se dostanete k lotosovým nohám Pána, žádejte Ho o lás-

ku k Němu.“ Proto je náma-sankirtan, společně zpívání svatých jmen Pána, v Maharáštre tak oblíbené.

V dopise z 13. 7. 1977 mě Šríla Prabhupáda povzbudil: „Celá Indie a zvláště tvá Maharáštra je nadšená pro Krišnu. Nyní tedy musíš obnovit jejich vědomí Krišny. Je to země Tukarámy, ale nyní se stávají jen špatnými politiky. Tak je probud' procesem sankirtanového hnutí.“

Světce Tukaráma byl z maháráštrijských světců nejslavnější. Žil v 17. století a posledních tři sta let místní lidé hluboce pocítují jeho devocionální vliv. Jeho básně, 4 500 veršů známých jako abhángy, se staly národní památkou Maharáštry. Zpívají se v každé vesnici a v každém domově.

Tukaráma kázal celý život a přesvědčoval své krajany, aby přijali cestu bhakti, cestu oddané služby. Jeho jazyk byl tak jednoduchý a srozumitelný, že mu plně rozuměli i jednodušší vesničané. Je hlavní

silou v pokračujících kirtanech a bhadžanech při všech festivalech v Pandharpuru.

Ve svém životopise uvádí, že byl zasvěcen ve snu Rághavou Čaitanjou Kేశavou Čaitanjou. Přestože s tím ne všichni souhlasí, gaudíja vaišnavové (jako například oddaní z ISKCONu) to chápou tak, že byl zasvěcen Šrí Čaitanjou Maháprabhuem.

Šríla Prabhupáda to komentuje v Čaitanja Čarítámrítě (Madhja 9.282, význam): „Sankirtanová skupina náležející k Tukarámovi je v Bombaji stále velice populární. Velice věrně připomíná sankirtanové skupiny gaudíja vaišnavů, protože také zpívají svatá jména za doprovodu mridangy a karatálů. A také nosí na krku tulasí korálky a tilak podobný gaudíjské tradici.“

Tukaráma áčárja byl velkým oddaným Pána Vithaly. Jak bylo již dříve zmíněno, Božstvo je samoprojevené. To znamená, že se Pán spontánně projevil bez toho, aniž by musel být vytesán z kamene a instalován.

K vyjádření plné víry v Božstvo Pána Vithaly Tukaráma napsal: „Pokud kdokoliv prohlásí, že toto Božstvo bylo někdy instalováno, jeho ústa se naplní červy.“

Světce Tukaráma musel někdy tolerovat ponižování a zesměšňování a odpor ze strany závistivých lidí, ale vždy zůstal pokornější než stéblo trávy a takto měnil srdce svých odpůrců. Světec odešel do duchovního světa ve svém těle,

zatímco byl zaměstnán v náma sankirtanu s obyvateli své vesnice. Ti přísahali, že viděli sestoupit duchovní plavidlo, do kterého Tukaráma nastoupil a odletěl do duchovního světa.

Dalším vznešeným vůdcem mezi oddanými Pána Vithaly byl Gjánéšvara, který žil ve 13. století. V pouhých šestnácti letech přeložil celý text Bhagavad gíty do jednoduchého marathi, jazyka Maharáštry. Jeho dílo je známo jako Gjánéšvarí. Vstoupil do samádhi – opustil tento svět – ve věku 21 let.

Známý je také život světce Námadévy. Když byl ještě malý chlapec, jeho otec, který doma uctíval Božstvo Pána Vithaly, odešel na cestu a nechal malého Námadévu, aby se o Božstvo staral. Když přišel čas obětovat Pánu jídlo, Námadéva připravil talíř, položil ho na oltář, posadil se a modlil se k Pánu, aby obětiny přijal. Následoval radu svého otce, aby dal Pánu nějaký čas na snědení obětovaného jídla, než zase vezme talíř z oltáře. Námadéva tedy odešel z oltáře a trpělivě čekal, až Pán jídlo opravdu sní. Čas od času to zkontroloval, ale Pán jen nehnutě stál.

Po docela dlouhé době, kdy se neobjevily žádné známky toho, že by Pán opravdu jedl, se Námadéva rozhodl zasáhnout. Vstoupil na oltář a naléhal na Pána, aby jedl, nebo si rozbije hlavu o zeď. K chlapcově překvapení si Pán Vithala sundal ruce z boků a doopravdy jídlo snědl.

Průvod Dindi: 200 000 poutníků

Mimobádným projevem oddanosti obyvatel Maharáštry k Pánu Vithalovi je Dindi játrá. Pěší poutní cesta, která vrcholí v Pandharpuru. Posledních sedm set let je pořádána každý rok.

Světce Tukarám

Ve skutečnosti se v Pandharpuru koná festival každý měsíc na Šukla Ékádaší (jedenáctý den ubývajícího měsíce), který vždy přitáhne velké množství poutníků. Ale čtyři z těchto festivalů jsou obzvláště velké. A hlavní z nich – Dindi játrá – obrovský. Ašhadhí Ékádaší festival – přiláká dav sedmi set tisíc lidí. Z toho dvě stě tisíc jich přijde pěšky. Festival přichází v měsíci Ašhadhí (v červenci) a s ním začíná také Čaturmásja, čtyři měsíce období dešťů. Dle Padma Purány se v tento den Pán ukládá na čtyři měsíce ke spánku. Když se na konci měsíce Kártiku probudí, pořádá se další, druhý největší festival.

Na každý z těchto festivalů přicházejí poutníci ze všech koutů Mahárástry i z dalších států Indie, jako je Gudžarat, Karnátaka a Andhra Praděš. Poutníci následují ve šlépějích mnoha světců a duchovních vůdců. Mnoho z poutníků jsou takzvaní Várkáři.

Slovo várkáři se skládá ze slov vári a káři. Vári značí pravidelnou pouť do Pandharpuru a káři je ten, kdo ji vykonává. Várkáři tedy znamená „ten, kdo přichází do Pandharpuru ve specifický čas v roce“. Várkáři slibují, že navštíví Pandharpur buďto každý měsíc, nebo alespoň jednou v roce na Ékádaší festival.

Várkáři vytvářejí dobře organizovaný a disciplinovaný průvod, kterému se říká Dindi. Začínají z míst zrození či samádhi různých světců a putují do Pandharpuru. Poutníci ujdou 150 až 300 kilometrů podle toho, odkud začínají. Největší Dindi je Gjánéšvarova, která je gigantickým procesím. Začíná v Alandi, nedaleko Pune, a je dlouhá 250 kilometrů. Poutníci to ujdou během osmnácti dnů. Některé menší skupiny jsou na cestě i měsíc. Mnoho dalších jich přijede autobusem a vlakem.

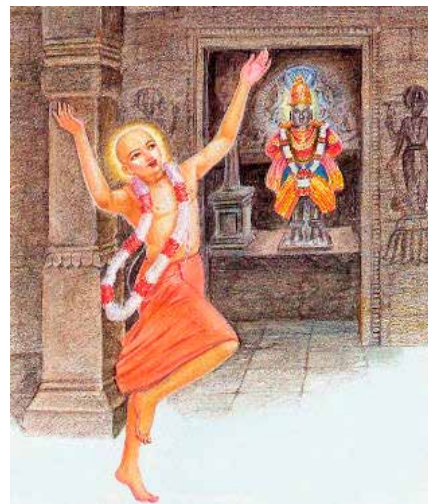
Muži z procesí jsou oblečeni stejně v bílých dhótích, kurtách a nosí typické gándhiovské čepičky. Jdou v řadách po šesti či sedmi. Hrají na malé mosazné činelky zvane tál v tak dokonalém rytmu, že dokonce i když jich hraje několik stovek najednou, znějí jako jeden. Vpředu nese několik mužů vlajky šafránové barvy. Další skupina mužů nese v každé Dindi palankýn (pálakí) s otisky nohou (pádukami) světce, kterého následují. Vedoucí každé skupiny jde vzadu a hraje na vínu za doprovodu jednoho či více bubeníků.

Za muži následují ženy, oděné v zářivých barevných sárích. Některé nesou na svých hlavách rostlinku Tulasí ve zdobených nádobách. Jiné zase nesou nádoby s vodou pro potřeby ostatních Várkářích.

Každá Dindi skupina čítá mezi padesáti až pětistý lidmi a všichni srdečně zpívají mantry jako „*džaja džaja vithóbha rukhumai! džaja džaja vithóbha rukhumai!*“ a „*džaja džaja ráma krišna hari*“, které prokládají písněmi oslavujícími Pána Víthalu.

Den za dnem, aniž by je odradilo horko nebo déšť, poutníci plní atmosféru hlasitým zpěvem. Někdy tancují a jindy běží, protože nadšeně spěchají do Pandharpuru za svým Pánem. V těchto procesích ožívají slova Pána z Padma Purány: *tatra tisthámi nárada, játrá gájanti mad bhaktáh* – „Ó Nárado, jsem tam, kde Mě Mí oddaní opěvují.“ Každá Dindi má podpůrná vozidla, buďto nákladní auta, nebo volské povozy přepravující skupinu lidí, která se stará o vaření a přípravu stanů na nocleh. Když se poutníci zastaví k odpočinku a k jídlu, každá Dindi si najde svou podpůrnou skupinu, stejně jako si telátka najdou svou matku uprostřed celého stáda.

Nikdo z Dindi nehladoví. Větší skupiny vaří v obrovských hrncích

Návštěva Pána Čaitanji v Pandharpuru

a rozdávají prasádam každému, kdo se posadí do řady. Vláda jim dodává vodu na pití i ke koupání.

Poutníci dorazí na místo, kde přenocují, pozdě odpoledne. Skupiny poutníků a symbolická přítomnost jejich světců probudí ospalé vesnice náboženským nadšením. Večer skupiny pořádají kirtany a tisíce lidí naslouchají různým řečníkům, kteří obohacují své promluvy o písně světců, zatímco jsou doprovázeni hudebními nástroji. Tito řečníci jsou jako sólo herci. Baví lidi a inspirují je ke společnému zpívání.

Na Dindi se vše děje společně. Společně vaříte, společně sedíte v řadách na prasádam, společně spíte bok po boku, společně stojíte ve frontách na daršan v chrámech po cestě a společně chodíte i na pole odpovídat na volání přírody. Na Dindi prostě nejste nikdy sami.

Velký dav se rozprostírá na mnoho kilometrů s lidmi kráčeji vpředu nebo bojujícími vzadu, aby udrželi tempo se skupinou. Mnoho lidí následuje Dindi nezávisle a nesou si své věci na hlavě. Někteří vyrazí hned, jak vstanou, což může být už ve dvě hodiny ráno. Hlavní skupina pak vyrazí na cestu v 6:30.

Většinou se urazí okolo 15 kilometrů denně. Na konec dorazí

Dindi skupiny k hranicím Pandharpuru a shromáždí se v malé vesnici Wakhari, tři kilometry od svatého města Pandharpuru. Večer na Ašhadha Ěkádaši se k poslední části poutní cesty připojí ještě více lidí. Tyto tři kilometry cesty se promění v souvislý proud řeky poutníků plynoucí do oceánu milosti u lotosových nohou Pána. Ve svých textech varuje Bilvamangala Thákur poutníky procházející Pandharpurem: „Neprocházej se po březích řeky Bhímy. Stojí tam načernalá osoba, a i když má poklidně ruce v bok, ukradne srdce každého, kdo Ho spatří.“

Vypadá to, že Várkárí radu Bilvamangaly Thákura naprosto ignorují. Ve skutečnosti velice dychtí se s tou osobou potkat.

Když poutníci dosáhnou Pandharpuru, vykoupou se v řece Čandrabhága. Poté nesou na ramenou

nosítka a obchází posvátné město takzvanou nágara pradakšinou. Když to dokončí, čekají v řadách celou noc u chrámu, aby získali pohled Pána Vithaly v den Ěkádaši. V tom velkém ruchu zahlédne Pána každý z poutníků na pouhých pár vteřin. Pro ně je to ale dostačující. Jejich duše jsou spokojené a cítí, že celé úsilí stálo za to.

Poutníci ze zahraničí

Mezi mnoha poutníky Dindi játry, pěší poutní cesty, která vrcholí v Pandharpuru, se vždy najde i několik poutníků ze zahraničí, kteří nestačí žasnout. V roce 1989, se okolo padesáti šťastlivých oddaných z ISKCONu, z nichž asi 12 bylo západních, v rámci naší indické Pádajátry zúčastnilo Dindi játry. Nikdo nás nediskriminoval a každý se k nám choval pěkně. Naše šafránové

oblečení mezi bílými dhótími a kurtami Várkárích (poutníků do Pandharpuru) jen zářilo. Oddaní Vithaly nás, oddané Krišny, zdravili přátelsky: „Haré Krišna.“

Na mnoho lidí udělalo hluboký dojem naše striktní následování vaišnavských principů. Většina Várkárích jsou hospodáři, jsou oddanými a věrnými následovníky Pána Vithaly, ale kvůli nedostatku živoucích příkladů jsou někteří z nich připoutáni k různým zlovykům, jako je pití čaje, jedení cibule a kouření bídí (cigaret zarolovaných v listu). Proto pohlíželi na naše oddané jako na opravdové světce. Často se skláněli, aby se dotkli nohou našich oddaných.

Náš pádajátrový vůz s Božstvy obklopoval neustálý proud zbožných duší dychtících získat daršan a natahujících ruce pro maháprasádam a čaranámritu (vodu, ve které se koupalo Božstvo). Ale nebylo ani vzácné vidět poutníka s tilakem, jak si sundává

Muži z procesí jsou oblečeni stejně v bílých dhótích, kurtách a nosí typické gándhíovské čepičky

Za Pánem Vithalou se vydaly i minulý rok milióny poutníků

boty a natahuje pravou rukou, aby dostal čaranámritu, zatímco v levé ruce drží bídí.

Doktor Thomas J. Hopkins, předseda fakulty náboženských studií na Franklinově a Maršalově univerzitě v Lancestru v Pensylvánii, popisuje svůj zážitek s Dindi: „Pandharpur je prostoupen stejnou kvalitou opravdové oddanosti ke Křišnovi, jakou najdete třeba ve Vrindávanu. Nachází se tam jednoduché a oblíbené hnutí (Dindi), které láká lidi z nejrozličnějších vrstev společnosti. Od univerzitních profesorů a různých profesionálů až po pomocníky na farmách. Ti všichni utvoří jednu komunitu věřících. Skutečně zde vidíte sílu oddanosti, jak postupuje běžné bariéry kast a vzdělání a spojuje všechny lidi v uctívání.

Když jsem se v roce 1969 festivalu účastnil, byli jsme tu dva západáci a všude jsme byli velice vřele vítáni. Žádné rozlišování na základě kasty či národnosti. Společnost skutečných oddaných může mít na naše vědomí mocný

účinek. Stále si nejen pamatuji, ale i slyším zpěv oddaných z Pandharpuru.“

Návštěva Čaitanji Maháprabhua

Pán Čaitanja navštívil Pandharpur během své cesty po jižní Indii, na kterou se vydal zdánlivě, aby našel svého bratra sannjásího Šankararanju, dříve známého jako Višvarúpa.

Poté, co cestoval po východním pobřeží skrze Tamil Nádu na jih a zpět na sever po západním pobřeží skrze Kéralu a Karnátaku, vstoupil Pán Čaitanja do státu Mahárástra. Jak je popsáno v Čaitanja Čaritamritě (Madhja 9.282-283), Pán šel do Pandharpuru, kde šťastně zhlédl Božstvo Pána Vithaly a zpíval a tančil. Setkal se zde také se Šrí Rangou Purím, duchovním bratrem svého duchovního mistra Íšvary Purího. Po pět až sedm dní spolu rozmlouvali o Pánu Křišnovi.

Šrí Ranga Purí vzpomínal, jak jednou navštívil Navadvíp, rodiště Pána Čaitanji, kde navštívil dům

bráhmany Džagannátha Mišri. Šrí Ranga Purí vzpomínal na chuť kari z banánových květů, které připravovala jeho žena. Nejstarší syn Džagannátha Mišri přijal rád odříkání a Šrí Ranga Purí vzpomínal, že se později dozvěděl, že opustil tento svět právě v Pandharpuru.

Pán Čaitanja mu tedy prozradil, že Džagannáth Mišra byl Jeho otcem, a syn, o kterém právě mluvil, Jeho starší bratr.

Pán Čaitanja zůstal ještě čtyři dny, než opustil Pandharpur. Během své pouti po jižní Indii byl Pán Čaitanja neustále v pohybu, ale v Pandharpuru zůstal asi jedenáct dní. Jeho zábavy a zábavy Jeho bratra zde přinesly ještě další spojení mezi Pandharpurem a gaudíja vaišnavskou tradicí, která je do dnešního dne následována Haré Křišna oddanými.

ISKCON v Pandharpuru

Přes řeku Čandrabhágu přímo na břehu sídlí malý a poklidný Haré Křišna ášram, který založili ISKCONští oddaní z Mahárástry na počátku 80. let. Obdělávají půdu, starají se o krávy a během Ěkádaší festivalu se starají o poutníky. Oddaní vždy rozdávají Bhagavad gítu Šríly Prabhupády v jazyce marathi, což je vždy velmi oblíbené.

ISKCONský ášram nás hostil při naší první návštěvě Pandharpuru s Pádajátrou v prosinci 1984. Během této návštěvy nás kněží z chrámu Vithaly vřele přivítali a dali nám zvláštní možnost koupat Božstvo Pána Vithaly.

Byli jsme na poutní cestě k oslavě pětistého výročí zjevení Čaitanji Maháprabhua, a tak jsme instalovali otisky nohou Pána Čaitanji pod obrovským pípalovým stromem na ISKCONském pozemku, aby připomínaly Pánovu návštěvu Pandharpuru. ☪

TRUTNOFF BRNOON

21. - 23. 8 2020

Děkuju všem statečným oddaným, kteří přijali pozvání na nesnadnou scénu kultovního multizánrového hudebního festivalu (letos omezeného na 1000 účastníků), jehož pořadatelé nám tradičně připravili laskavé uvítání - se vstupy na obou velkých pódiích, vlastním domkem s ubytovacími ášramy i klubovnou pro kazatelské využití a také garáží pro přípravu a vydávání Krišnova prasádam hned vedle hlavního pódia. Kde jinde ve světě se něco takového nabízí?

Jak tomu bylo často v letech minulých na pověstném trutnov-

ském Bojišti, i tady se mezi hosty našel človíček, který vděčně „strávil většinu času se zpěváký Hare Krišna“ – což mi vyjevil během našeho synchronního setkání právě ve chvíli, kdy opouštěl areál na cestě domů (tedy do Ostravy...). Také stage-manager Mára z Ústí nad Labem mě potěšil upřímným vyznáním: „Já jsem tak rád, že tu jste! Vy děláte ten festival tím, čím je – dodáváte mu osobní rozměr!“

Z mého pohledu se duchovnímu otci festivalu, bhaktovi Martinovi zvanému Geronimo, úspěšně podařilo navázat na předchozí ročníky záměrně vytvářenou atmosférou neobvyklé pospolitosti, a nezbyvá než si přát, aby staronová tradice žila dál. Pro mnoho lidí je vzácnou a významnou příležitostí setkat se přirozeným způsobem s Pánem Džagannáthem a Jeho svatým jménem...

Ve službách Guru-Gouráňgovi,
Punja Pálaka dása 🙏

GO MATSYA

Nový inovativní projekt s názvem Go Matsya podnítl rychlý nárůst v distribuci úplných sad Šrímad Bhágavatamu od Šríly Prabhupády a tato myšlenka se uchytila po celém světě.

B BT trustee a sankírtanový stratég Vaišéšika Dás vytvořil projekt, jehož cílem je „uchovat védskou kulturu prostřednictvím masové distribuce knih a vzdělávání“. Tento projekt byl založen v ISKCONu v Silicon Valley v Kalifornii v lednu 2017 a jmenuje se podle rybiho avatára Pána Višnu, Matsji, který kdysi zachránil Vědy před démonem, jenž se je pokusil ukrást.

„Existuje mnoho lidí, kteří když si koupí Šrímad Bhágavatam, tak by chtěli, aby celý set Šrímad Bhágavatamu měli i jejich přátelé a příbuzní,“ vysvětluje Vaišéšika. „Tak jsme se rozhodli, že kromě samotné nabídky Bhágavatamu jim nabídneme i příležitost pomoci s jeho distribucí.“

Oddaní jim pak objasňují, jak toto transcendentální poznání může udělat ze světa lepší místo, ale také to, jak se časem mohou písma ztratit. A potom jim řeknou, jak mohou pomoci písma zachovat.

Projekt Go Matsya má jako duchovní víceúrovňový marketingový přístup tři úrovně. **Advokát** podporuje projekt zakoupením sady Šrímad Bhágavatamu a umístěním do svého domova. **Distributor** si zakoupí set Šrímad Bhágavatamu sám pro sebe, ale také doporučí ostatním, o kterých si myslí, že by

mohli mít zájem, aby si ho koupili i oni. A konečně **organizátor** chodí ode dveří ke dveřím, aby inspiroval další advokáty a distributory. „To, co skutečně prodáváme, je příležitost zaměstnat se v tomto nejvyšším druhu oddané služby,“ říká Vaišéšika.

Go Matsya se většinou obrací na členy indické komunity, kteří se na rozdíl od jiných lidí začleněných do světských typů víceúrovňového marketingu zapojují rádi.

„Po celém světě jsou velmi zbožní Indové, které tato příležitost zaujala, protože oceňují kulturu, ze které pocházejí, a chtěli by ji zachovat. Jen nevědí jak,“ míní Vaišéšika. „Někteří z nich se jmenují Dvivédí, Trivédí nebo Čaturvédí a pocházejí z generací, které si Vědy ještě pamtovaly, takže to mají v krvi. Mají úctu k Písmu. A když vidí, že nepředkládáme jen knihu, ale také příležitost pomoci uchovat védskou kulturu díky smetaně Véd – Šrímad Bhágavatamu, jsou nesmírně šťastní. Zapojují se také lidé ze Západu, kteří se nedávno seznámili s vědomím Krišny nebo kteří jej již znají, ale dosud celou sadu Bhágavatamu nemají.“

K projektu se přidali vedoucí představitelé ISKCONu po celém světě a již se rozšířil ze Silicon Valley do Chicaga, Naperville, Toronta a Londýna. Tak se prodalo několik stovek celých sad Šrímad Bhágavatamu. Distribuci rovněž posílila speciální kampaň s názvem „Kampaň Bhadra“, která se konala 5. září. Oddaní v Silicon Valley ten den prodali 117 plných sad Bhágavatamů.

Vaišéšika prabhu

Kampaň je založena na citátu ze dvanáctého zpěvu Šrímad Bhágavatamu, který říká: „Pokud za úplňku v měsíci Bhadra někdo usadí Šrímad Bhágavatam na zlatý trůn a dá jej darem, dosáhne nejvyššího transcendentálního cíle.“ Ve významu se to dále rozvíjí: „Měli bychom usadit Šrímad Bhágavatam na zlatý trůn, protože je králem veškeré literatury.“

V den Bhadra Púrnimy tedy oddaní žádají ostatní, aby zaplatili Bhágavatam a dali ho někomu jinému. Pro zvýšení autentičnosti celé kampaně k tomu dávají miniaturní zlatý trůn dovezený z Indie, na který se může dát jedna kniha a k tomu zbývající celou sadu jako dárek, jak je popsáno v písmech.

„Po celá léta jsme na Gíta Džajánti po celém světě prodávali stovky tisíc Bhagavad Git díky inspiraci, kterou tento den skýtá,“ popisuje Vaišéšika. „Nyní máme den, který podobným způsobem inspiruje hromadnou distribuci Bhágavatamu.“

Kampaň Bhadra vzbudila široký zájem. Vedení ISKCONu v Bombaji se ji chystá v příštím roce zahájit ve velkém stylu včetně on-line čtení Šrímad Bhágavatamu, které bude pokračovat až do Bhadra Púrnimy. Pokud jde o celkový projekt Go Matsya, ISKCONský guru Dévámrita Svámí, který dlouhodobě prosazuje prodej kompletních setů Bhágavatamu, nedávno na konferenci GBC prohlásil, že toto úsilí plní touhu Šríly Prabhupády, která mu byla velice drahá.

„Slyšel jsem také, že plánujete, aby se velké množství mých knih z BBT prodávalo od domu k domu ve stylu prodeje encyklopedií,“ napsal Prabhupáda v lednu 1977. „Pokud to dokážete, způsobí to revoluci v naší distribuci knih a umožní větší šíření vědomí Krišny než jakákoliv dosavadní distribuce knih. Chci, aby každý úctyhodný člověk měl ve svém domě celou sadu Bhágavatamu a Čaitanji Čaritamrty.“

Proč oddaní tolik dychtí dát lidem domů Šrímad Bhágavatam? Vaišéšika vysvětluje, že Vědy nejsou v tomto věku pro lidi srozumitelné, a tak Šríla Vjasadáva na pokyn svého duchovního mistra Nárady Muniho sepsal Šrímad Bhágavatam, zralý plod védského poznání.

„Na mnoha místech se zmiňuje, že Šrímad Bhágavatam je inkarnací Krišny, a že zejména v této Kali

V České republice se v rámci Bhadra Kampaně společnými silami rozdalo celkem 33 setů Šrímad Bhágavatamu. Go Matsya je další projekt, který napomáhá rozšiřování tohoto nejcennějšího poznání. Kdokoliv je inspirován, může se zapojit a rozšířit náš tým. Distribucí Šrímad Bhágavatamu můžeme dát svému životu větší význam a pomoci i ostatním dát jejich životům větší význam. Brzy budou dokončené stránky gomatsya.cz, kde se všichni zájemci dozví potřebné informace, jak se zapojit.

Blíží se Prabhupádův maraton, tak to přijměme jako výzvu a pokusme se společně potěšit Šrílu Prabhupádu distribucí Šrímad Bhágavatamu, jeho celoživotního díla. Není lepší vánoční dárek než Šrímad Bhágavatam. Oslovme tedy naše známé, příbuzné, lidi v našem okolí, měste, sousedy a nabídněme jim Šrímad Bhágavatam. Udělejme letošní maraton Šríly Prabhupády opravdu pěkný a zapojme se všichni, v co největší míře a rozdávějme ve velkém Šrímad Bhágavatam.

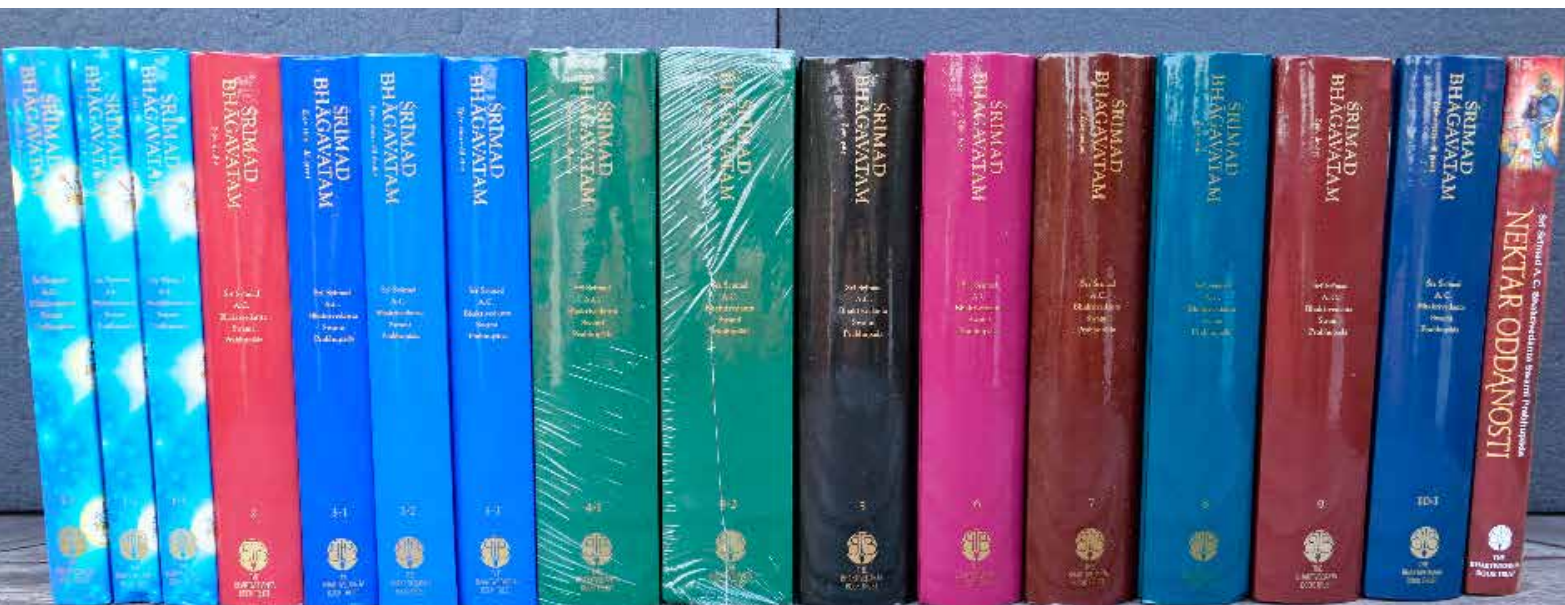
Haré Krišna!
Za tým Gomatsya vs Džaj Kéšava dás

juze poskytuje lidem přímé spojení s Krišnou v duchovním světě,“ říká Vaišéšika. „Když do svého života přesunete Šrímad Bhágavatam, tak se všechny negativní astrologické vlivy a vlivy minulé karmy sníží a silou Bhágavatamu zahynou.“

Zvyšující se popularitu projektu Go Matsya Vaišéšika komentuje slovy: „Vidím, že v ISKCONu roste

povědomí o důležitosti umístování celých setů Prabhupádových knih do domovů lidí, stejně tak i o způsobech, jak toho dosáhnout. Také je vidět, že lidé na něco čekají – chtějí ve svém životě něco smysluplného. Jak kdysi řekl Victor Hugo: »Není nic silnějšího než nápad, jehož čas nastal,«“ uzavírá Vaišéšika. „A teď nastal čas Go Matsy!“ 🙏

Překrásný Bhágavatam - transcendentální poklad do každého domova

NAMA PRODUCTIONS PRAGUE

UDĚLEJTE SVÝM BLÍZKÝM
A PŘÁTELŮM NA VÁNOCE
OPRAVDOVOU RADOST!

Nektar pro duši

AUDIOKNIHY
PRO DĚTI OD PĚTI DO DEVADEŠÁTI PĚTI

- ❖ Krišna Avatár ❖ (Vrindávan líla + Dváraka líla 2 CD) 216 Kč
- ❖ Krásný Bhágavatam: příběh "O králi Parikšítovi" ❖ 108 Kč
- ❖ Krásný Bhágavatam: příběh "O kralovici Prahládovi" ❖ 108 Kč (Novinka)
- ❖ Indické bajky aneb moudrost Pančatantry ❖ 75 Kč
- ❖ Příběh Pána Džaganáta ❖ 75 Kč

HUDEBNÍ CD S OMALOVÁNKAMI PRO NEJMENŠÍ

- ❖ Krišna a Balarám ❖
Zpívají a hrají
Krišnovi kouzelníci z Moravy
108 Kč (Novinka)

OBJEDNÁVKY POSÍLEJTE NA E-MAIL krisnafolk@gmail.com

Při objednávce do 1000 Kč činí balné a poštovné 80 Kč

Při objednávce nad 1000 Kč neplatíte balné a poštovné

Platit lze buď převodem na účet (193469330/0300), na dobírku nebo kurýrní službě

www.krisnaprodeti.cz

Bez Bhágavatu je revoluce nemožná!

Bhakta Víva zaplatil celý set pro některého z oddaných, kdo ho ještě nemá. Tím šťastlivcem se stal bhakta Radim Brož se svou přítelkyní.

Na druhé straně literatura plná popisů transcendentálního jména, slávy, podoby a zábav neomezeného svrchovaného Pána je transcendentálním výtvozem určeným k tomu, aby přinesl revoluci do bezbožně žijící civilizace, která se ubírá nesprávným směrem. Taková transcendentální písma ani nemusí být vždy literárně dokonalá, a přesto je poslouchají, zpívají a přijímají čisté lidé, kteří jsou na prosto upřímní.

Śrímád Bhágavatam 1.5.11

Je těžké říct něco výstižného o důležitosti a hodnotě Śrímád Bhágavatu. Ale jak předpovídá tato sloka Śrímád Bhá-

gavatamu, je to dílo, které přinese revoluci do bezbožně žijící civilizace. Śrímád Bhágavatam je k tomu určen. Jedno známé přísloví říká: „Když chceš změnit svět, musíš změnit sám sebe.“ Takže v první řadě je Śrímád Bhágavatam určen k tomu, aby vnesl revoluci do našich vlastních životů. Śrīla Prabhupáda často říkával, že ty knihy napsal pro nás. Když my sami nebudeme studovat Śrímád Bhágavatam, nikdy nepochopíme jeho hodnotu a důležitost v životě každého člověka a společnosti. A ani nebudeme mít sílu a motivaci ho lidem předávat.

Śrímád Bhágavatam je esenciální a velmi důležité literární dílo, které je pravým prostředkem, jak

dosáhnout vítězství – ve všech oblastech snažení a života. Śrímád Bhágavatam je velmi důležité a klíčové literární dílo, proto nám Śrīla Prabhupáda přivezl Śrímád Bhágavatam a ne něco jiného, nějakou jinou knihu. Śrímád Bhágavatam je opravdu výjimečná literatura, a proto je právem nazýván Grantarádž – Král knih.

Śrímád Bhágavatam doporučoval studovat i samotný Śrī Čaitanja Maháprabhu, a když samotný Nejvyšší Pán dává doporučení a vlastním příkladem ukazuje důležitost tohoto díla, měli bychom následovat Jeho příkladu, stejně tak jako Śrīla Prabhupáda.

Revoluce v našich srdcích a revoluce hodnot ve společnosti, to je vědecký proces a Śrímád Bhágavatam je vědecké dílo, učebnice či návod, jak tuto revoluci udělat. Obsahuje vše potřebné, veškeré informace pro vnitřní revoluci našeho srdce a vědomí a návod, jak tuto změnu provést i ve společnosti. A ukazuje praktickou alternativu jednoduchého života a hlubokého myšlení.

Lidem, kteří vlivem hluboké temnoty nevědomosti tohoto věku Kali pozbyli veškerou schopnost vidět, přinese světlo tato Purána.

Śrímád Bhágavatam 1.3.43

Śrímád Bhágavatam je určen přímo k tomuto účelu. Proto byl vysloven. Aby přinesl světlo do životů lidí v Kali juze. A Śrīla Prabhupáda byl určen, aby nám toto světlo přinesl,

a všem ostatním v budoucnosti. Díky svým komentářům a realizacím Šríla Prabhupáda ještě více zpřístupnil někdy složitější témata srozumitelně širokému publiku.

Mise Šríly Prabhupády je mise i ostatních předešlých učitelů a nakonec samotného Pána Šrí Krišny, který se před 500 lety zjevil jako Šrí Čaitanja Maháprabhu.

Mise Šríly Prabhupády není jenom misí našich duchovních mistrů, jeho žáků a nebo žáků jeho žáků, ale i naše. Takže je naší povinností pokračovat s misí dál a zpřístupňovat toto velice cenné a životně důležité poznání celé lidské společnosti.

Pak můžeme doufat, že se něco ve společnosti a ve světě změní. A také v nás.

Šríla Prabhupáda dostal od svého duchovního mistra pokyn kázat v angličtině a duchovní mistr mu také řekl: „To bude dobré pro ně, ale také pro tebe.“ Takže i v našem vlastním zájmu je, když už svůj Bhágavatam máme, šířit toto poselství dále.

Nektar Tvých slov a popisy Tvých činností jsou životem těch, kdo trpí v tomto hmotném světě. Tato vyprávění, předávaná učenými mudrci,

odstraňují veškeré hříšné reakce a udělají příznivý osud každému, kdo jim naslouchá. Tato vyprávění se šíří po celém světě a jsou plná duchovní síly. Ti, kdo hlásají toto Boží poselství, jsou velmi štedří lidé.

Šrímad Bhágavatam 10.31.9

Šrímad Bhágavatam se neliší od samotného Pána Krišny, takže když pomůžeme někomu, aby se v jeho životě, třeba doma na polici zjevil Krišna v podobě Šrímad Bhágavatam, tak to není tak špatné. Někdo může říct „Jenom vaišnavové mají Krišnu, a proto Ho mohou dát ostatním, ale já nejsem vaišnava“.

Ale i tak, i když ještě stále nemusíme dosahovat opravdových kvalit vaišnavy, tak i přesto můžeme někomu zprostředkovat setkání s Krišnou skrze Šrímad Bhágavatam a slova čistých oddaných v něm. Je jednoduché a pohodlné říci, nejsem vaišnava, nejsem kvalifikovaný, ale jakmile bez ohledu na to, jak na tom jsme, se pokusíme druhým dát Krišnu a nebo alespoň zařídit jejich setkání s Krišnou, tak se něco změní a naše vaišnavská kvalifikace se zvětší.

Vaišnava je kárunika – soucitný – a ví, že nikdo nemůže být bez Krišny šťastný a že nikdo jiný než Krišna nemůže živou bytost zbavit utrpení a vyřešit její zápas o přežití.

Proto se vaišnava vždy snaží zařídit, aby se živé bytosti setkaly s Krišnou.

V knize Náš rodinný podnik její autor Vaišéšika Prabhu uzavírá kapitolu rozdávání knih ode dveří ke dveřím slovy: „Kolik lidí žije ve vašem městě, městečku či vesnici? Bez ohledu na jejich počet si můžete být jisti, že ve vašem okolí za zavřenými dveřmi lidé žijí. Proč si nenaplánovat je postupně všechny navštívit a tím, že jim dáme knihy Šríly Prabhupády, mahámantru a prasádam, z nich neudělat své přátele?“

Haré Krišna, to je pár myšlenek a snad i inspirace, které mě s tématem Šrímad Bhágavatam napadly. Musíme spolupracovat a potom můžeme udělat více služby pro Krišnu, duchovního mistra a nakonec z toho budeme mít prospěch i my samotní. Přijměte prosím mé uctivé poklony, všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi, Šrímad Bhágavatam kí džaj!

Váš služebník Džaj Kéšava dás 🙏

Kampani Bhádra předcházelo pečlivé balení stovek knih

JAKÝ ZÁZRAK!

Sen se stal skutečností a opět jsme vyrazili na pádajátru, tentokrát po 27. Neuvěřitelně nektarový highlight of the year a milostivý 27. ročník české Pádajátry.

Opět jsme opustili šedivou komfortní zónu každodenního ustaraného průměrného života plného nebezpečí na každém kroku. Nebezpečí v podobě zapomnění na Krišnu, nebezpečí, že zapomeneme na milost Šríly Prabhupády a na oceán milosti krácejících Pánů Čaitanji a Nitjánandy. To se na Pádajátře nemůže stát, od toho jsme ochráněni. Putovat od města k městu a od k vesnice k vesnici s neustálým kirtanem, rozdáváním knih a maháprasádám je skutečný život a sláva sankirtanového hnutí. Je to nesmírně revitalizující aspekt duchovního života a každý, kdo se účastnil – bylo nás stále mezi 30 až 70 oddanými – na celou Pádajátru nebo jen na pár dní, zrealizoval tu ohromnou sílu tradičního způsobu kázání. Jenom jít a zvěstovat slávu Boží je opravdu Boží. Těžko se mi popisuje ten ohromný nektar, který jsme zažívali na vlastní kůži, tu milost a extázi, která proudila jako Gangá při povodních. Jenom jsme proplouvali vesnicemi v blaženém kirtanu, byli jsme jako gulaby plující ve sladké šťávě svatého jména. S každým krokem, s každou další vesnicí a večerním kulturním programem jsme jen zahušťovali ten nektar kázání a důvěrné služby Pánu Gourágoví a Nitjánandovi. Ó jaká blaženost, a je to zase za námi, zůstaly jenom vzpomínky.

Ale né, nezůstaly jen vzpomínky, zůstalo taky přes 3 000 rozdaných knih Šríly Prabhupády, zůstalo přes dvacet měst a vesnic s intenzivním seznámením se s hnutím Haré Krišna. Jaká milost, jen si představte, ospalá obyčejná vesnice se náhle probudila do oddané služby Pánu, lidé uviděli Božstva Nitái Gourasundar, mnozí jim nosili květiny na girlandy, ovoce a zeleninu. Pro voly věnovali seno a otruby. Slyšeli harinám v průvodu, koupili si knížky Šríly Prabhupády. A na večerním programu vyslechli filozofii, dostali lahodné prasádam – čerstvé pakory, rajtu a sladkosti, a maháprasádam v podobě banánů na konci programu, uviděli tanec Bharat náttjam, divadlo o tekuté

kráse, mnozí se připojili do kirtanu a tančili s námi, a také malování na obličeji, včetně tilaku, pro asi tisíc dětí a dospělých během celé Pádajátry. Och, jaká změna pro vesnici, pro podmíněné duše, ale i pro oddané. Oddaní sdílející ve svých srdcích spokojenost Goura Nitáie vytvořili skutečně fascinující atmosféru spolupráce a odevzdanosti po celé 3 týdny Pádajátry, a stejně jako vesničané si odnesli bohatý duchovní zážitek z návštěvy Pádajátry u nich doma, tak i oddaní byli nesmírně obohaceni hlubokým zážitkem tradičního kázání, sounáležitosti a oddanosti.

Jen jeden kratičký příběh: V posledních dnech jsme procházeli celkem dlouhou trasu pouze lesem, nikde ani živáčka, ale kirtan jsme měli před vozem pořád stejně nadšený. Říkal jsem si, že alespoň ty stromy z toho budou mít prospěch a že není mým úkolem hodnotit situaci, ale zpívat z plných plic svaté jméno. Najednou okolo nás projelo auto, zastavilo se daleko před námi a jako by na nás čekalo. Když jsme se přiblížili, z auta vylezli dva starší manželé a s opravdovým úžasem nás zdravili sepjatýma rukama a máváním. Fotili si nás, a od oddaných si koupili mnoho knih a chvíli šli s námi, pokoušeli se zpívat a pak si s oddanými povídali ještě pěkný kus cesty. Když nás opět předjížděli, mávali nám a byli štěstím bez sebe. V ten stejný den přišli na večerní program pro veřejnost. Letos byli kvůli koronaviru lidé všude velice nadšení, že se u nich bude něco dít, a často přišla skoro celá vesnice, a pak nechtěli ani odejít. Ti manželé bedlivě naslouchali přednášce, s radostí si vzali prasádam a na závěrečný kirtan, kdy tančily většinou děti, se s nadšením přidali a tančili a zpívali před vozem. Dlouho si pak zase povídali s oddanými a řekli jim, že to bylo jejich první setkání s oddanými v životě, ale to nejdůležitější.

Och, teď už jen zbývá zálévat ten nektar v našich srdcích a nečekat jen na další Pádajátru, ale udělat si malou Pádajátru každý den, každý den se podělit o milost Šríly Prabhupády, o svaté jméno, o prasádam. A kdyby někdo potřeboval silně nakopnout v duchovním životě, nebo jen zakusit skutečnou extázi, přihlaste se na příští rok, máme stále pár míst volných. 🙏

MONSTER MEETING
19. 2020 - START 8:00 - KVIETNOV

KVETNOV REBEL CUP
19. 2020 - START 8:00 - KVIETNOV

LETNÍ PARKET
18. 2020 - 20:00 - KVIETNOV

VINGL a KOLCHOZ

18. 7. JIHLAVA AREÁL LETNÍ KINO

JEL EN
STUĐNICE FEST

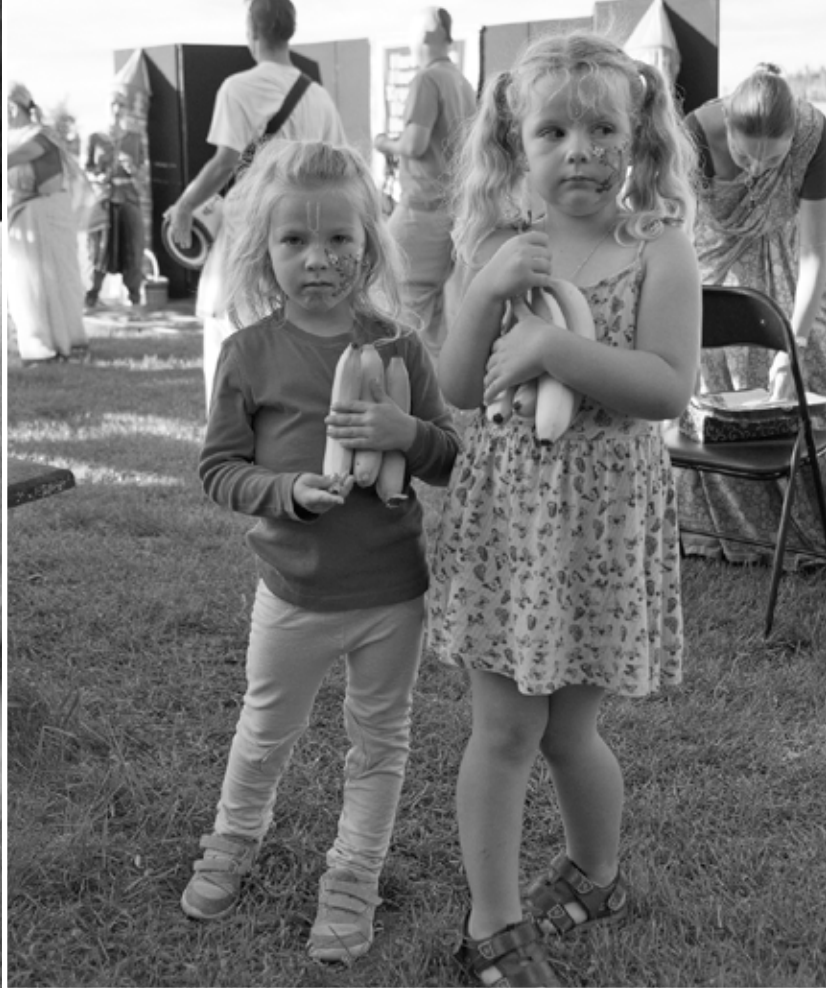
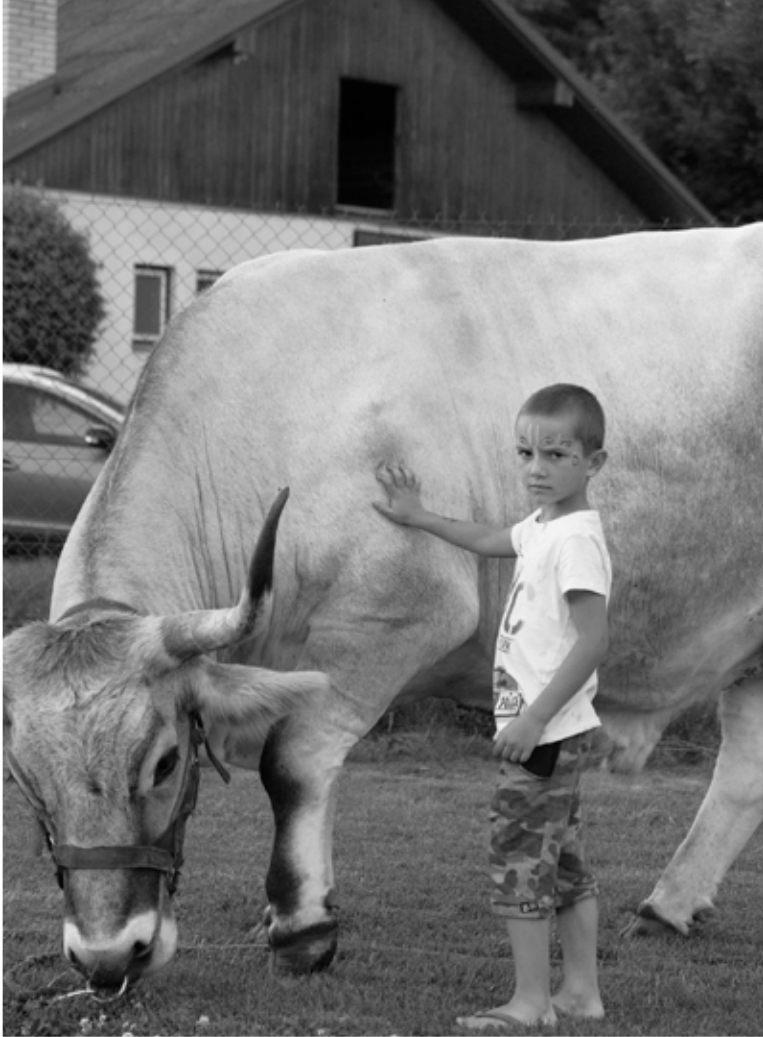
MONKEY BUSINESS!
VYPSANÁ FIXA - GAIA MESIAI
POKÁČ - SKYLINE - THE SILVER SPOON
THE ATAVISTS - KURTIZÁNY Z 26. AVENU
DUKLA VOZOVNA - VOLANT - ZÁVI
A DALŠÍ...

MONKEY BUSINESS!
VYPSANÁ FIXA
POKÁČ - SKYLINE - TI
THE ATAVISTS - KURTI
DUKLA VOZOVNA
A DALŠÍ...

SDH Květnov & FOTBAL KLUB

PÁDAJATRA 2020
winy pohád

KŘUPAVÝ PANÝR v rajčatové omáčce

- Panýr ze 2 litrů mléka

Těstíčko na obalení panýru:

- 200 g hladké mouky
- 1 čl kurkumy
- ½ čl mletého zázvoru
- ½ čl asafoetidy
- 1 čl pepře
- 1 a ½ čl soli

Do směsi mouky a koření dolejte dle potřeby vodu tak, aby těsto bylo spíš hustší, ne moc tekuté, aby se pěkně nalepilo na nakrájené kostky panýru. Obalte na kostky nakrájený panýr v těstíčku a jednotlivě pokládejte na rozpálenou pánev s olejem, aby kostičky nebyly spleené dohromady. Osmažte z každé strany do zlatohněda a nechte okapat.

Domácí kečup:

- 500 ml rajčatové pasty
- 2 až 3 bobkové listy
- 3 až 4 kuličky nového koření
- ½ čl mletého černého pepře
- ½ čl asafoetidy
- 2 pl jablečného octa
- 4 pl cukru
- 1 a ½ čl soli

Povařte.

Sladkopálivá omáčka na druhé osmažení:

- 1 čl sušených, drcených chilli vloček
- 1 čl nebo víc cayenského pepře
- ½ čl asafoetidy
- 1 čl červené, mleté uzené papriky
- 1 čl mletého černého pepře
- 3 až 4 pl hladké mouky nebo kukuřičného škrobu
- 1 až 2 čl sezamové pasty tahini
- 1 čl cukru
- 2 až 3 pl sójové omáčky
- 1 čl koření baharat (to je směs koriandru, papriky, římského kminu, chilli, černého pepře, muškátového oříšku, mletého hřebíčku, kardamomu a mleté skořice)

Udělejte na oleji čóns - dejte všechno koření, poté přidejte všechny kečup, tahini, sójovou omáčku a hladkou mouku (nebo škrob) smíchanou s trochou vody. Dobře zamíchejte, přidejte cukr a krátce povařte. Konzistence by měla být hustší.

Na pánvi velmi dobře smíchejte sladkopálivou omáčku s osmaženým panýrem, přidejte čerstvé nasekané koriandrové listy a lehce smažte, dokud se omáčka nevsákne a nevznikne křusta.

Poté s láskou a oddaností obětujte Šrí Krišnovi.

Recept poskytla
bhaktin Miluška Havlová

